

REPUBLIKA
SLOVENIJA
VRHOVNO
SODIŠČE

Sodnikov informativnik

3 / 2025

*Oddelek za spremljanje sodne prakse
Vrhovnega sodišča Republike Slovenije vam
želi prijetne poletne počitnice.*

**REPUBLIKA
SLOVENIJA
VRHOVNO
SODIŠČE**

ODDELEK ZA
SPREMLJANJE SODNE PRAKSE

I. IZ ODLOČB SENATOV VRHOVNEGA SODIŠČA	1
A. Kazensko področje.....	1
1. Dovoljenost spremembe obtožbe	1
Sodba I Ips 6056/2012 z dne 3. 4. 2025	1
2. Dokazna vrednost kazenske ovadbe in uradnih zaznamkov v kazenskem postopku	1
Sodba I Ips 63508/2020 z dne 10. 4. 2025.....	1
3. Zloraba pravice do sojenja v navzočnosti.	2
Sodba I Ips 78892/2022 z dne 15. 5. 2025	2
4. Okrnitev videza nepristranskega sodišča zaradi predhodnega sprejema priznanja krivde soobdolžencev	3
Sodba I Ips 11678/2017 z dne 29. 5. 2025.....	3
B. Civilno področje.....	4
1. Ali sme sodišče revalorizirati (pogodbeno) dogovorjeno zavarovalno vsoto?	4
Sklep II Ips 45/2024 z dne 12. 3. 2025	4
2. Ali ima banka v primeru nične potrošniške kreditne pogodbe pravico do nadomestila za posojeni denar?	4
Predlog za predhodno odločanje II Ips 14/2025 z dne 21. 5. 2025.....	4
3. Zastaranje kondicijskih zahtevkov, ki izhajajo iz nične kreditne pogodbe v CHF – kreditojemalčeva dolžnost pri varstvu svojega položaja.....	5
Sodba II Ips 75/2024 z dne 7. 5. 2025	5
4. Vprašanje enotnega sosporništva v primeru zahtevka za izbris neveljavne vknjižbe	5
Sklep II Ips 69/2024 z dne 7. 5. 2025	5
5. Razlaga skrbnosti dobrega strokovnjaka v primerih CHF ni obid prepovedi retroaktivnosti	5
Sodba II Ips 24/2025 z dne 18. 6. 2025	5
C. Gospodarsko področje	7
1. Pristojnost rednega sodišča glede zahtevka neizbranega kandidata za direktorja zaradi kršitve prepovedi diskriminacije	7
Sklep III R 24/2024 z dne 8. 4. 2025.....	7
2. Odgovornost prodajalca za stvarne napake	7
Sklep III Ips 5/2024 z dne 13. 5. 2025	7
3. Veljavnost fiduciarne cesije.....	8
Sklep III Ips 18/2023 z dne 13. 5. 2025	8

D. Delovno in socialno področje	9
1. Odpis dolga iz naslova vračila državne štipendije	9
Sodba VIII Ips 6/2025 z dne 13. 5. 2025	9
2. Odločanje o vlogi za dodelitev osebnega zdravnika pomeni upravno zadevo	9
Sodba VIII Ips 7/2025 z dne 11. 4. 2025	9
3. Odpis dolga iz naslova vračila državne štipendije	10
Sodba VIII Ips 8/2025 z dne 13. 5. 2025	10
4. Prenos plačnih razredov napredovanja v primeru premestitve v drugo plačno skupino	10
Sklep VIII Ips 31/2024 z dne 11. 3. 2025	10
E. Upravno področje	11
1. Prosti preudarek Sodnega sveta pri napredovanju sodnikov	11
Sodba U 5/2025-8 z dne 4. 6. 2025	11
2. Vezanost Upravnega sodišča na stališča Vrhovnega sodišča in obseg presoje v postopku spremembe okoljevarstvenega dovoljenja	12
Sodba X Ips 40/2025 z dne 18. 6. 2025	12
II. IZ ODLOČB USTAVNEGA SODIŠČA	13
1. Neustavnost ureditve, ki družbeniku družbe z omejeno odgovornostjo ne daje možnosti pritožbe zoper sklep o začetku stečajnega postopka (ZFPPIPP)	13
Odločba U-I-151/24-14 z dne 20. 3. 2025	13
III. IZ ODLOČB SODIŠČA EVROPSKE UNIJE	14
A. DRŽAVLJANSTVO UNIJE	14
1. Načelo lojalnega sodelovanja	14
a. Izvajanje sheme državljanstva za vlagatelje	14
Sodba Sodišča v zadevi C-181/23 Komisija/Malta	14
B. VARSTVO POTROŠNIKOV	15
1. Nepošteni pogodbeni pogoji	15
a. Zastavna pravica na nepremičnini, ki je družinski dom potrošnika in prodaja te nepremičnine zaradi zamud pri odplačilu	15
Sodba Sodišča v zadevi C-351/23 GR REAL	15
2. Zdravila za uporabo v humani medicini	16
a. Podatki na zunanji ovojnini zdravilnega zeliščnega čaja; Uporaba izrazov, ki se sklicujejo na ekološko pridelavo	16
Sodba Sodišča v zadevi C-618/23 SALUS	16

C. PRAVICA JAVNOSTI DOSTOPATI DO DOKUMENTOV	17
1. Domneva resničnosti v zvezi z izjavo o neposredovanju dokumentov.....	17
a. Neobstoj prepričljivih pojasnil, ki bi omogočala ugotovitev razlogov za neobstoj ali neposredovanje	17
Sodba Splošnega sodišča v zadevi T-36/23 Stevi in The New York Times/Komisija..	17
D. KONKURENCA.....	18
1. Državna pomoč	18
a. Selektivnost davčnega ukrepa.....	18
Sodba Sodišča v zadevi C-453/23 Prezydent Miasta Mielca	18
E. INTELEKTUALNA LASTNINA	19
1. Znamka EU	19
a. NERO CHAMPAGNE – proizvodi, ki niso v skladu s specifikacijo ZOP .19	19
Sodba Splošnega sodišča v zadevi T-239/23 Comité interprofessionnel du vin de Champagne et INAO proti EUIPO – Nero Lifestyle (NERO CHAMPAGNE)	19
F. JAVNO NAROČANJE	21
1. Koncesije	21
a. Sprememba koncesije, ki je »potrebna« zaradi nepredvidljivih okoliščin; Subjekt <i>in-house</i>	21
Sodba Sodišča v zadevi C-452/23 Fastned Deutschland	21
G. NADZOR NA MEJI, AZIL IN IMIGRACIJE	23
1. Splošno kaznivo dejanje pomoči pri nedovoljenem vstopu, tranzitu in prebivanju.....	23
a. Oseba, ki na ozemlje države članice nedovoljeno pripelje mladoletnike, ki so državljani tretjih držav in ki jo spremljajo ter glede katerih dejansko izvršuje pravico do varstva in vzgoje	23
Sodba Sodišča v zadevi C-460/23 [Kinsa].....	23
H. PRAVOSODNO SODELOVANJE V KAZENSKIH ZADEVAH.....	24
1. Evropski nalog za prijetje.....	24
a. Razlogi za fakultativno neizvršitev.....	24
Sodba Sodišča v zadevi C-481/23 [Sangas]	24
I. OKOLJE.....	25
1. Neizpolnitev obveznosti države.....	25
a. Ravnanje z odpadki (odlagališče v Bukovžlaku)	25
Sodba Sodišča v zadevi C-318/23 Komisija/Slovenija.....	25

IV. IZ ODLOČB EVROPSKEGA SODIŠČA ZA ČLOVEKOVE PRAVICE	26
❖ Nesorazmerna uporaba sredstev za vklepanje	26
Pedev proti Bolgariji, sodba z dne 27. 5. 2025	26
❖ Surovo ravnanje policistov z odvetniškim pripravnikom	27
Cioffi proti Italiji, sodba z dne 5. 6. 2025.....	27
❖ Pozitivne obveznosti države: kaznivost spolnih odnosov brez privolitve .	28
L. in drugi proti Franciji, sodba z dne 24. 4. 2025.....	28
❖ Neizčrpanje pravnih sredstev.....	29
Mansouri proti Italiji, sodba z dne 29. 4. 2025 (veliki senat).....	29
❖ Zagotovitev brezplačne zobne proteze zaporniku.....	30
Benyukh proti Ukrajini, sodba z dne 26. 6. 2025	30
❖ Politično motiviran postopek zoper direktorja protikorupcijskega urada	31
Sytnyk proti Ukrajini, sodba z dne 24. 4. 2025.....	31
❖ Dolgotrajnost sodnih postopkov	32
ARB SHPK in drugi proti Albaniji, sodba z dne 27. 5. 2025	32
❖ Član senata ni sodeloval pri zaslišanju prič.....	32
Manolache proti Romuniji, sodba z dne 3. 6. 2025	32
❖ Pojasnilna dolžnost zdravnika in privolitev pacienta v medicinski poseg	33
S. O. proti Španiji, sodba z dne 26. 6. 2025	33
❖ Obsodba zaradi nošnje plastičnega vizirja na demonstracijah	34
Russ proti Nemčiji, sodba z dne 20. 5. 2025.....	34
❖ Odvzem premoženja nepojasnjene izvora	34
Păcurar proti Romuniji, sodba z dne 24. 6. 2025	34
❖ Zaseg in odvzem neprijavljene gotovine ob prečkanju državne meje.....	35
Aksüngür in drugi proti Srbiji, sodba z dne 24. 6. 2025	35
❖ Sistem samodejne odstranitve prosilcev za mednarodno zaščito na	
Madžarskem	36
H. Q. in drugi proti Madžarski, sodba z dne 24. 6. 2025	36
❖ Ne-diskriminatorno policijsko preverjanje identitete	37
Seydi in drugi proti Franciji, sodba z dne 26. 6. 2025	37
V. OBVESTILA SODIŠČEM	38
1. Novi sodniki.....	38
2. Prenehanje sodniške službe oziroma funkcije	39

VI. IZ STROKOVNIH REVIJ	40
1. Domače strokovne revije (izbor člankov).....	40
F. Tuje strokovne revije (izbor člankov)	42
VII. IZ URADNIH LISTOV	49
VIII. NOVOSTI V CENTRALNI PRAVOSODNI KNJIŽNICI	51

I. Iz odločb senatov Vrhovnega sodišča

A. Kazensko področje

1. Dovoljenost spremembe obtožbe

Sodba I Ips 6056/2012 z dne 3. 4. 2025

Zahteva za varstvo zakonitosti se ugodi in se ugotovi kršitev 11. točke prvega odstavka 371. člena ZKP.

Sodišče ima tekom postopka na voljo instrumente, s katerimi spremembo obtožnice sprejme ali zavrne, kajti če prepozna, da državni tožilec zlorablja pravice, takšno spremembo sme (celo mora) zavrniti in ji odreči vse procesne učinke. To mu na zakonski ravni zapoveduje 15. člen ZKP, hkrati pa to izhaja iz ustavne pravice do poštenega postopka po 22. členu Ustave. Predmeta obtožbe v tem primeru torej ne sme obravnavati po takšni nezakonito spremenjeni obtožnici, temveč po prvotni. V tem primeru mora v okviru procesnega vodstva presoditi, ali sprememba obtožnice pomeni zlorabo pravic, in v kolikor je odgovor na to vprašanje pritrdilen, takšne spremembe obtožnice ne sme dopustiti oziroma jo mora zavrniti, s sklepom procesnega vodstva na podlagi 299. člena ZKP (v zvezi s 15. členom ZKP in 22. členom Ustave) ter postopek nadaljevati po prvotni obtožnici. S tem tudi ne more priti do nedopustne situacije, ko bi znotraj istega kazenskega postopka glede istega historičnega dogodka razpolagali z dvema (veljavnima) obtožnicama hkrati, prav tako pa učinki dotedanjega dokaznega postopka, katerega potek je narekovala prvotna obtožnica, niso izničeni. Navedeno mora sodišče zaradi učinkovitega izvrševanja pravice do obrambe storiti čimprej in najkasneje (ne šele najprej) ob izdaji sodbe, pri čemer mora ves čas paziti na spoštovanje ustavno zajamčenih pravic udeležencev v postopku. Ključnega pomena je namreč, da so vsi udeleženci ves čas postopka - zlasti od modifikacije dalje - seznanjeni s tem, katera obtožnica oziroma katera verzija obtožnice (bodisi prvotna bodisi spremenjena) predstavlja relevantno podlago za vodenje kazenskega postopka. Ko je slednje nedvomno znano že tekom postopka, je ustvarjanje položaja negotovosti strank tik do izdaje sodbe nedopustno.▪

2. Dokazna vrednost kazenske ovadbe in uradnih zaznamkov v kazenskem postopku

Sodba I Ips 63508/2020 z dne 10. 4. 2025

Zahtevi za varstvo zakonitosti se ugodi.

Tako v kazenskoprocesni teoriji kot sodni praksi je ustaljeno stališče, da uradni zaznamek o izjavah, ki so jih osumljenec ali osebe, kasneje zaslišane kot priče, dale v predkazenskem postopku pred policijo, niso dokaz v formalnem smislu, na katerega bi bilo mogoče opreti sodbo. Enako velja za uradni zaznamek o ugotovljenih dejstvih in okoliščinah, ki jih policisti v okviru predkazenskega postopka - kot v obravnavanem primeru - ugotovijo na podlagi neposrednih zaznav, razgovorov z osumljenci in zbranih obvestil. Izjava osumljenca ali morebitne priče, pridobljena v skladu s 148. členom ZKP, se sme uporabljati za zbiranje nadaljnjih dokazov, za presojo o tem, ali so izpolnjeni zakonski pogoji za uvedbo preiskave oziroma neposredno vložitev obtožnice ter za oceno verodostojnosti izjave, ki jo da

obdolženec ali priča na kasnejšem zaslišanju pred sodiščem. Izjava, zapisana v uradnem zapisniku, pa nikakor ne more nadomestiti izpovedbe priče v kazenskem postopku in na tak način predstavljati dokaz, na katerega bi sodišče oprlo svojo odločitev glede krivde obdolženca za storitev kaznivega dejanja. Nobena od zakonskih določb namreč ne daje podlage, da bi se lahko kot dokaz, na katerega se sme opreti sodna odločba, uporabilo gradivo, ki ga pri razgovorih po 148. členu ZKP zbere policija.

Doktrina in sodna praksa sta v bistvenem usklajeni tudi v stališču glede narave kazenske ovadbe. Gre za obvestilo pristojnemu državnemu organu, da je bilo storjeno kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti (147. člen ZKP). Ovadba ni dokazno sredstvo, ker z njo ni mogoče dokazovati dejstev, ki so v njej navedena. S kazensko ovadbo se v prvi vrsti dokazuje dejstvo, da je bilo kaznivo dejanje ovadeno oziroma da je bila kazenska ovadba vložena, razen v primeru, ko pomeni že sama vložitev kazenske ovadbe kaznivo dejanje (kaznivo dejanje krive ovadbe), lahko pa se jo uporabi kot dokaz izključno za to, da se preveri verodostojnost oškodovančeve izpovedbe, ki jo glede odločilnih dejstev spremeni v nadaljnjem postopku. Navedbe v kazenski ovadbi morajo biti preverljive tudi z drugimi dokazi, ki jih izvede sodišče v dokaznem postopku. Izjava, ki jo vsebuje kazenska ovadba, ima namreč enak status kot tiste izjave, dane policistom pri zbiranju obvestil na podlagi 148. člena ZKP.

3. Zloraba pravice do sojenja v navzočnosti.

Sodba I Ips 78892/2022 z dne 15. 5. 2025

Zahteva za varstvo zakonitosti se zavrne.

Vrhovno sodišče je, tako kot druga kazenska sodišča, dolžno onemogočiti vsakršno zlorabo procesnih pravic (15. člen ZKP). Pri tem pazi tudi, ali pomeni zatrjevanje kršitve v zahtevi za varstvo zakonitosti nadaljevanje zlorabe pravice v postopku pred pravomočno sodbo, in torej le nadaljnje uresničevanje prvotnega namena obstruirati tek postopka.

Predložitev dokazil o razlogih za izostanek je odločilen pokazatelj, da obdolženec v dobri veri izvršuje pravico do sojenja v navzočnosti. In nasprotno, odsotnost (predhodnih ali naknadnih) dokazil je okoliščina, ki kaže, da je obsojenec z golim zatrjevanjem zdravstvenih razlogov, svojo pravico zlorabljal zato, da bi povzročil zastoj v postopku in preprečil razpravljanje v kazenski zadevi.

Ker je obsojenec na enak način ravnal večkrat v postopku, v daljšem časovnem obdobju, opustitve predložitve dokazil ni več mogoče pripisati njegovi nevednosti ali nezmožnosti pridobiti ustrezna dokazila. Nenazadnje je obsojenec ob prvih poskusih sodišča, da izvede narok za glavno obravnavo, pokazal, da razume zahtevo po izkazovanju opravičljivih razlogov za izostanek z glavne obravnave. ▪

4. Okrnitev videza nepristranskega sodišča zaradi predhodnega sprejema priznanja krivde soobdolžencev

Sodba I Ips 11678/2017 z dne 29. 5. 2025

Zahtevi za varstvo zakonitosti se ugoti.

Obdolženčeva vloga pri izvršitvi očitanih kaznivih dejanj je bila podrobno opisana že v vseh predhodnih sodbah, s katerimi so bili za krive spoznani preostali soobdolženci. Čeprav obdolženec v njih ni bil izrecno označen kot (so)storilec kaznivih dejanj, pa opis dejanj ne dopušča drugačne razlage. Med drugim je izrecno navedeno, da sta on in tedaj soobdolženi B. B. delovala skupaj, njuna ravnanja so opisana z dosledno uporabo dvojine, prav tako je razvidna neposredna povezava obdolženčevih dejanj s preostalimi soobdolženci, predvsem pa iz tako podrobno in celovito opisanega obdolženčevega ravnanja izhajajo vsi zakonski znaki očitanih mu kaznivih dejanj. Takšen opis v predhodnih sodbah vsebuje ugotovitve, ki dejansko prejudicirajo obdolženčevo krivdo, in je pri njem lahko vzbudil upravičen strah, da ima predsednica senata, ki je te sodbe sprejela, že ustvarjeno mnenje o predmetu odločanja tudi v njegovi zadevi.

Podrobno opisana obdolženčeva vloga pri storitvi očitanih mu kaznivih dejanj v predhodnih sodbah predstavlja tisti ključni element, ki je v obravnavani zadevi okrnil videz nepristranskega sodišča v poznejšem kazenskem postopku zoper njega. ▪

B. Civilno področje

1. Ali sme sodišče revalorizirati (pogodbeno) dogovorjeno zavarovalno vsoto?

Sklep II Ips 45/2024 z dne 12. 3. 2025

Sklep o ugoditvi reviziji.

V nasprotju s temeljnimi načeli pogodbenega prava in prava nasploh (predvsem načela pravne varnosti) bi bilo, če bi zavarovalnicam nalagali obveznosti, ki sploh niso bile dogovorjene. Temeljno pravno načelo namreč je, da pogodbe vežejo in jih je treba izpolnjevati tako, kot so bile v okviru svobodne pogodbene volje in v mejah zavezujočih predpisov dogovorjene (*pacta sunt servanda*). V obravnavanem primeru je bila dogovorjena z zakonom skladna zneskovna meja, do katere toženka odgovarja za plačilo.

Nižji sodišči sta izhajali z dveh napačnih materialnopravnih stališč: da se dogovorjena zavarovalna vsota revalorizira in da mora ta v vsakem primeru zadoščati za poplačilo škode, razen povsem izjemnih škod. Takšna razlaga je v nasprotju z jasnim določilom 19. člena ZOZP, ki omejuje obveznost zavarovalnice na dogovorjeni znesek, s čimer njegov pomen izvotli.

Omejitev obveznosti tožene zavarovalnice se mora, če tožena stranka poda ustrezen ugovor, v vsakem primeru izraziti tudi v izreku sodne odločbe. Če sodišče ugotovi, da se je zavarovalna vsota že izčrpala, mora tožbeni zahtevek zavrnil. V nasprotnem primeru, torej če zavarovalna vsota še ni bila izčrpana, mora ob izreku obveznosti plačila rente to obveznost omejiti največ na znesek, na katerega je zavarovalnica obvezana po zavarovalni pogodbi. ▪

2. Ali ima banka v primeru nične potrošniške kreditne pogodbe pravico do nadomestila za posojeni denar?

Predlog za predhodno odločanje II Ips 14/2025 z dne 21. 5. 2025

Vrhovno sodišče Republike Slovenije na podlagi tretjega odstavka v povezavi s točko (b) prvega odstavka 267. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije Sodišču Evropske unije zastavlja predhodno vprašanje:

„Ali je v nasprotju s členoma 6(1) in 7(1) Direktive Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah sodna razlaga nacionalnega prava, po kateri lahko sodišče pri odločanju o kondicijskem zahtevku potrošnika v zvezi z vzajemno izpolnjeno nično pogodbo o hipotekarnem kreditu v tuji valuti, v primeru, ko banka glede pomanjkljivih pojasnil o valutnem tveganju ni ravnala nepošteno v subjektivnem smislu in pogodba ne nasprotuje temeljnemu moralnim načelom, banki naloži, da mora potrošniku vrniti razliko med seštevkom plačanih obrokov kredita v evrski vrednosti na dan plačila posameznega obroka ter zneskom kredita v evrski vrednosti na dan nakazila na račun potrošnika, zmanjšano za ustrezno nadomestilo za uporabo posojenega kapitala?“ ▪

3. Zastaranje kondicijskih zahtevkov, ki izhajajo iz nične kreditne pogodbe v CHF – kreditorejmalčeva dolžnost pri varstvu svojega položaja

Sodba II Ips 75/2024 z dne 7. 5. 2025

Sodba o zavrnitvi revizije.

Tožnik je v času sklepanja aneksa št. 2 poznal dejanske okoliščine glede svojega prikrajšanja ter vedel, da je ta posledica pogodbenega pogoja, ki so mu ga uslužbenci banke prikazovali v drugačni, bistveno napačni luči ter ga zavajali. Ob skrbnem ravnanju bi se lahko obrnil na strokovno pravno pomoč (bolje: bi to za varstvo svojega pravnega položaja mogel in moral storiti). Pravni strokovnjak bi upošteval postavljeno pravo tedaj lahko oblikoval ustrezen sodni kondicijski zahtevek. Ker je tako in je bilo, upošteval je 5 letni zastaralni rok, za to dovolj časa, ni bilo več nepremagljivih ovir, ki bi utemeljevale nadaljnje zadrževanje teka zastaranja. ▪

4. Vprašanje enotnega sosporništva v primeru zahtevka za izbris neveljavne vknjižbe

Sklep II Ips 69/2024 z dne 7. 5. 2025

Sklep o ugoditvi reviziji.

V primeru zahtevka za izbris neveljavne vknjižbe neposredni pridobitelj (oseba iz prvega odstavka 244. člena ZZK-1) in nadaljnji singularni pridobitelj (oseba iz drugega in tretjega odstavka 244. člena ZZK-1), ki je v razmerju do tožnika - izbrisnega upravičenca, tretji, nista enotna sospornika. ▪

5. Razlaga skrbnosti dobrega strokovnjaka v primerih CHF ni obid prepovedi retroaktivnosti

Sodba II Ips 24/2025 z dne 18. 6. 2025

Sklep o zavrnitvi revizije

Sodišča (SEU, za njim pa Ustavno in Vrhovno sodišče) so v odločbah opredelila merila, katere so tiste okoliščine, ki jih mora banka kot dobra strokovnjakinja ob sklenitvi pogodbe z valutno klavzulo predstaviti potrošniku, da lahko štejemo, da je zadostno oziroma učinkovito izpolnila svojo pojasnilno dolžnost. Pri tem s svojo razlago niso posegla v že nastala in zaključena dejanska stanja, temveč so s pravno razlago vsebinsko opredelila abstraktni dejanski stan, katerega uresničenje je pogoj za pravno presojo, ali je bila pojasnilna dolžnost izpolnjena v skladu z zahtevami prava. Sodišča so tako iskala odgovor na vprašanje, kako bi tedaj (v času sklepanja pogodbe) ravnal dober strokovnjak oziroma kaj bi morala in mogla banka pojasniti kreditorejmalcu. Sodna praksa ob nadgrajevanju ni spreminjala vsebine temeljnih načel niti tega, kakšna bi morala biti pojasnila dolžnost pri kreditih z valutno klavzulo. Gre za strokovno vprašanje, na katerega je banka morala znati odgovoriti že tedaj. Banka je kot dobra strokovnjakinja morala vedeti, da so valutni tečaji podvrženi nihanjem, ki lahko pomembno vplivajo na kreditorejmalčevo obveznost. Iz preteklih gibanj CHF je bilo razvidno, da gre za valuto, ki je bila podvržena občasnim večjim nihanjem, vključno s periodično apreciacijo. Čeprav konkretnega obsega in časa morebitne

apreciacije ni bilo mogoče natančno napovedati, je banka kot strokovna institucija morala poznati (oziroma bi kot dobra strokovnjakinja lahko poznala) spekter možnih valutnih tveganj in njihov potencialni vpliv na obveznosti kreditojemalca. Čim je tako, ji načelo vestnosti in poštenja narekuje dolžnost razkritja. Narekuje ji jo danes in narekovala ji jo je že ob sklepanju sporne pogodbe. Zato ne gre ne za pravo niti za nepravo retroaktivnost. Gre le za primer iz preteklosti, ki ga sodišče presoja danes na temelju starega zakona in upoštevajoč razvijajočo se sodno prakso. Sodišče druge stopnje torej z uporabo stališč novejših sodnih praks ni obšlo prepovedi povratne veljavnosti predpisov, saj je le napolnilno je pravni standard "pojasnila dolžnost" z védenjem, kako bi v času, ko sta pravdni stranki sklenili kreditno pogodbo, ravnal (bi moral ravnati) dober strokovnjak. ▪

C. Gospodarsko področje

1. Pristojnost rednega sodišča glede zahtevka neizbranega kandidata za direktorja zaradi kršitve prepovedi diskriminacije

Sklep III R 24/2024 z dne 8. 4. 2025

Za odločanje v sporu je pristojno Okrožno sodišče v Mariboru.

Ker tožnik v postopku izbire direktorja gospodarske družbe (toženke) v odnosu do nje nima položaja kandidata za prosto delovno mesto, pač pa (zgolj) položaj kandidata za direktorja, ni mogoč zaključek, da takšen spor izvira iz postopka zaposlovanja delavca med delodajalcem in kandidatom, za katerega je na podlagi točke č) prvega odstavka 5. člena ZDSS-1 pristojno delovno sodišče.

Ker toženka v obravnavanem sporu v razmerju do tožnika ni v položaju delodajalca, ne pride v poštev niti določba petega odstavka 200. člena ZDR-1. Enako velja za določbo 8. člena ZDR-1, ki opredeljuje odškodninsko odgovornost delodajalca napram kandidatu oziroma delavcu v primeru diskriminacije ali trpinčenja. Ker torej ne gre za spor v zvezi s postopkom zaposlovanja delavca med delodajalcem in kandidatom, za rešitev tega spora ni pristojno delovno sodišče, temveč sodišče splošne pristojnosti. ▪

2. Odgovornost prodajalca za stvarne napake

Sklep III Ips 5/2024 z dne 13. 5. 2025

Sklep o ugoditvi reviziji.

Če je prodajalec vedel, da ima stvar napako ali pa bi za njo lahko vedel, če bi ravnal dovolj skrbno, pa je vseeno izročil stvar s to napako, je očitno, da ni ravnal v skladu z načelom vestnosti in poštenja, zato skladno s 465. členom OZ odgovarja za napako tudi, če ga kupec o njej ni pravočasno obvestil in tudi po poteku jamčevalnega roka. Zakonsko besedilo uporablja dikcijo "če je bila prodajalcu napaka znana ali mu ni mogla ostati neznana". Nanaša se na prodajalčevo preteklo védnost oziroma krivdno nevédnost za stvarne napake. Ureja torej položaj, v katerem je bila prodajalcu napaka znana ali mu ni mogla ostati neznana (najkasneje) ob izročitvi stvari kupcu.

Razlaga določbe 465. člena OZ, po kateri bi prodajalec odgovarjal tudi v primeru, ko bi se z napako stvari seznanil po njeni izročitvi, bi vzpostavljala večno jamstvo prodajalca za pravilno delovanje stvari. To bi ustvarjalo preveliko negotovost med udeleženci pogodbenega razmerja in posledično ogrozilo varstvo pravnega prometa in s tem tudi načelo zaupanja v pravo oziroma pravne predvidljivosti. ▪

3. Veljavnost fiduciarne cesije

Sklep III Ips 18/2023 z dne 13. 5. 2025

Sklep o ugoditvi reviziji.

Kategorično predpisan obličnostni pogoj v drugem odstavku 209. člena SPZ ne zagotavlja zgolj funkcije varovanja strank konkretnega pogodbenega razmerja, temveč tudi drugih upnikov fiducianta, ki so zaradi njegove plačilne nesposobnosti ogroženi. Zato je tako predpisana oblika pogoj za njeno veljavnost (forma ad valorem).

V primeru, ko je sporazum o odstopu terjatve v zavarovanje sklenjen ob dejanskem položaju plačilne nesposobnosti cedenta, naznanitev fiduciarne odstopa terjatve dolžniku odstopljene terjatve ne nadomešča predpisane obličnosti v obliki notarskega zapisa.

D. Delovno in socialno področje

1. Odpis dolga iz naslova vračila državne štipendije

Sodba VIII Ips 6/2025 z dne 13. 5. 2025

Sklep o zavrnitvi revizije.

Določbe ZUPJS, ki se nanašajo na vračilo javnih sredstev zaradi neupravičeno priznane pravice, ne veljajo za državno štipendijo, ki je bila utemeljeno priznana (in je upravičenec tudi kasneje izpolnjeval pogoje za njeno prejemanje, vrniti pa jo mora, ker mu je štipendijsko razmerje prenehalo).

CSD odločbe z dne 21. 11. 2017, s katero je bila tožniku priznana pravica do državne štipendije, ni razveljavil oziroma odpravil, ker bi bila tožniku pravica do državne štipendije neupravičeno priznana, temveč je na podlagi določil ZŠtip-1 17. 2. 2022 izdal odločbo, da tožniku preneha pravica do državne štipendije, priznana z odločbo z dne 21. 11. 2017, ker ni izpolnil obveznosti štipendista, pri čemer mu je bilo naloženo tudi vračilo štipendije.

Glede na določbo prvega odstavka 44. člena ZUPJS zneski prejetih državnih štipendij ne pomenijo neupravičeno prejetih javnih sredstev, v zvezi s katerimi bi prišla v poštev uporaba devetega odstavka 44. člena člena ZUPJS o odpisu dolga.▪

2. Odločanje o vlogi za dodelitev osebnega zdravnika pomeni upravno zadevo

Sodba VIII Ips 7/2025 z dne 11. 4. 2025

Sodba o zavrnitvi revizije.

Čeprav določba prvega odstavka 80. člena ZZVZZ govori o "pravici do proste izbire zdravnika", ta pravica že po naravi stvari predpostavlja pravico zavarovane osebe do osebnega zdravnika. Pravica do proste izbire osebnega zdravnika je nujni sestavni del pravice do osebnega zdravnika (saj je le ob zagotovitvi druge sploh mogoče uresničevanje prve pravice). Drugačno razlogovanje bi izvotlilo pravico do proste izbire osebnega zdravnika.

Ker gre pri uveljavljanju pravice do osebnega zdravnika za uveljavljanje pravice iz obveznega zdravstvenega zavarovanja in se v skladu s 85. členom ZZVZZ za postopek odločanja o tej pravici uporablja ZUP, gre po 2. členu ZUP za upravno zadevo.▪

3. Odpis dolga iz naslova vračila državne štipendije

Sodba VIII Ips 8/2025 z dne 13. 5. 2025

Sodba o zavrnitvi revizije.

Določba devetega odstavka 44. člena ZUPJS se nanaša le na odpis neupravičeno pridobljenih javnih sredstev, ne pa na odpis sredstev, ki so bila pridobljena upravičeno. Uporaba te določbe je omejena na primere, v katerih pride do naknadne odprave oziroma razveljavitve odločbe zaradi pred tem neupravičeno priznane pravice iz javnih sredstev (tudi pravice do državne štipendije). ▪

4. Prenos plačnih razredov napredovanja v primeru premestitve v drugo plačno skupino

Sklep VIII Ips 31/2024 z dne 11. 3. 2025

Sklep o ugoditvi reviziji

Glede na ustavnoskladno razlago drugega stavka prvega odstavka 20. člena ZSPJS ta določba ne omejuje možnosti prenosa plačnih razredov napredovanja v primeru, če pride do premestitve (ali sklenitve pogodbe o zaposlitvi) javnega uslužbenca iz ene plačne podskupine v drugo plačno podskupino v dveh različnih plačnih podskupinah (ob izpolnjenem pogoju istovrstnosti ali sorodnosti del in nalog obeh delovnih mest).

Okoliščina, da je določeno delovno mesto, na katerem se opravljajo spremljajoča dela, uvrščeno v plačno skupino J, sama po sebi ni razlog za zaključek, da je to delovno mesto tako različno od uradniškega delovnega mesta, uvrščenega v plačno skupino C, da med njima ne obstaja vsaj sorodnost del in nalog, ki se na obeh delovnih mestih opravljajo. ▪

E. Upravno področje

1. Prosti preudarek Sodnega sveta pri napredovanju sodnikov

Sodba U 5/2025-8 z dne 4. 6. 2025

Sklep o zavrnitvi tožbe.

Iz besedila četrtega odstavka 34. a člena ZSS izhaja, da Sodni svet o predlogu za navedeno napredovanje odloča po prostem preudarku. Taka razlaga te določbe ZSS je uveljavljena v sodni praksi Vrhovnega sodišča. Kadar organ odloča po prostem preudarku, se v upravnem sporu v okviru presoje zakonitosti akta presoja, ali je bil prosti preudarek uporabljen v skladu z njegovim namenom in ali so bile meje prostega preudarka prekoračene. Obseg sodnega preizkusa prostega preudarka je torej omejen in so zanj postavljeni okviri: odločba o upravni zadevi mora biti izdana v mejah pooblastila in v skladu z namenom, za katerega je organu pooblastilo dano (tretji odstavek 40. člena ZUS-1).

Sodnemu svetu je z namenom uresničevanja njegove vloge kot državnega organa *sui generis* in v skladu z delom njegove odgovornosti za stanje v sodstvu treba priznati pristojnost, da odloči, kateri izmed kriterijev iz prvega odstavka 28. člena ZSS so pomembnejši oziroma imajo večjo težo z vidika zahtev sodniškega dela in funkcije.

Ko zakon za odločanje o napredovanju določa, da ima Sodni svet prosti preudarek, mu s tem v okviru zakonsko očitane prostora presoje, upošteva načelo enakosti pred zakonom, omogoča, da v primeru izpolnjevanja formalnih zakonskih pogojev pretehta, ali je predlog za napredovanje utemeljen tako z vidika upravičenega interesa posameznega sodnika za ustrezno poklicno napredovanje kot tudi z vidika javnega interesa. Sodna praksa se je sicer sprva res nagibala k stališču, da je zahteva po strožjem standardu nadpovprečnosti pri tej obliki hitrejšega napredovanja neutemeljena, vendar je Vrhovno sodišče prav v tej razliki prepoznalo utemeljeno stopnjevanje zahtev po odstopanju od povprečja primerljive skupine sodnikov do meje, ki omogoča uspeh v izbirnem postopku.

Besedilo četrtega odstavka 34. a člena ZSS s tem, ko opredeljuje formalne pogoje za sporni tip napredovanja, ne izključuje možnosti, da Sodni svet upošteva (med drugim) tudi celotno sodnikovo poklicno pot zlasti na podlagi dejstev in ugotovitev, ki izhajajo iz ocen sodniške službe (prim. drugi odstavek 10. člena Meril za izbiro kandidatov za sodniško mesto).

Drugi odstavek 13. člena ZSS je v zakonu umeščen v II. poglavje z naslovom "Izvolitev v sodniško funkcijo in imenovanja v sodniški službi" ter obdobje opravljanja poklica odvetnika z opravljanjem sodniške funkcije izenačuje za potrebe ugotavljanja delovnih izkušenj v postopkih izvolitve na sodniško mesto. Zakon pa ne predvideva upoštevanja navedenega dejstva ob ocenjevanju sodniške službe.▪

2. Vezanost Upravnega sodišča na stališča Vrhovnega sodišča in obseg presoje v postopku spremembe okoljevarstvenega dovoljenja

Sodba X Ips 40/2025 z dne 18. 6. 2025

Sodba o ugoditvi reviziji.

Precedenčnost po svojem bistvu pomeni vezanost na pravna stališča Vrhovnega sodišča iz druge predhodne, po vsebini v bistvenem enake in zato za sodno presojo upoštevne odločitve. Pri odločanju v novi zadevi je odstop Upravnega sodišča od navedenih precedenčnih stališč mogoč, vendar le izjemoma. Še bolj pa je poudarjena vezanost Upravnega sodišča na stališča Vrhovnega sodišča, ki so bila sprejeta pri odločanju o reviziji (ali drugem pravnem sredstvu) v upravnem sporu v isti zadevi, saj gre pri tem za spoštovanje pravnomočnosti pravne presoje Vrhovnega sodišča in ob tem tudi uspeha stranke s pravnim sredstvom, ki mora biti učinkovito. Oboje bi bilo povsem izničeno, če bi lahko Upravno sodišče od navedenega odstopalo zgolj zaradi lastnega nestrinjanja z opravljeno presojo Vrhovnega sodišča. Glede na navedeno je bilo nepotrebno in vsebinsko nebitveno razpravljanje v ponovljenem postopku o (ne)pravilnosti stališč Vrhovnega sodišča v revizijskem sklepu X Ips 8/2023 z dne 5. 4. 2023, ki ga je vodilo Upravno sodišče s strankami tega upravnega spora.

Iz že sprejetih stališč Vrhovnega sodišča v zadevi X Ips 8/2023 izhaja, da ZVO-1 ob pravilni razlagi zahteva, da se z okoljevarstvenim dovoljenjem za napravo, ki lahko povzroča onesnaženje večjega obsega (IED naprava), celovito obravnava tako redna obratovalna varnost procesa kot tveganje večjih nesreč naprave. Teh vprašanj skladno ni mogoče obravnavati ločeno, kar velja tudi za odločanje o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja na podlagi 78. člena ZVO-1. Zato je treba v postopku za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja za IED napravo ugotoviti tudi, ali je taka naprava hkrati obrat v smislu Direktive Seveso III in, če je odgovor pritrdilen, presoditi, ali so ukrepi za preprečevanje nesreč in njihovih posledic, ki so (ali bi morali biti) vključeni v okoljevarstveno dovoljenje po 86. členu ZVO-1, ustrezno vključeni tudi v spremembo okoljevarstvenega dovoljenja za IED napravo.

Pri odločanju o okoljevarstvenem dovoljenju za IED napravo ni mogoče izdati delne odločbe, če bi se s tem kršilo zahtevo po presoji vseh upoštevni pogojev za izdajo takega dovoljenja. Delna odločba je možna zgolj tedaj, kadar se lahko o kakšni zadevi odloča po delih oziroma po posameznih zahtevkih (219. člen ZUP) in nikakor ne pomeni, da je mogoče le delno presoditi izpolnjevanje pogojev za odločitev v upravni zadevi in izdati odločbo, še preden je presojeno tudi o ostalih.

V zadevi je treba zagotoviti učinkovito sodno varstvo revidentki, ki je s svojo tožbo uspela dokazati, da je izpodbijani upravni akt nezakonit. Po drugi strani pa je treba hkrati preprečiti, da bi se zaradi odločitve v tem upravnem sporu poslabšalo varstvo okolja kot ustavne dobrine in še pred končno odločitvijo v zadevi nesorazmerno poslabšal položaj stranke z interesom. To bi oboje lahko nastopilo, če bi zaradi odprave izpodbijanega akta takoj prenehale veljati zahteve, ki jih za obratovanje zadevne IED naprave s ciljem varstva okolja določa prav izpodbijana sprememba okoljevarstvenega dovoljenja. Zato je na podlagi analogije *intra legem* Vrhovno sodišče v izreku določilo način izvršitve svoje odločbe, ki je že mogoč v sporih zaradi varstva ustavnih pravic (glej 66. člen ZUS-1). Na tej podlagi je določilo, da se do izvršljivosti nove odločitve v ponovnem postopku v zadevi še naprej uporablja izpodbijani upravni akt, ki bo z novo odločbo torej nadomeščen (v ustreznih delih ali v celoti), ko bo nova odločitev začela učinkovati (224. člen ZUP, peti odstavek 78. člena ZVO-1).

II. Iz odločb Ustavnega sodišča

1. Neustavnost ureditve, ki družbeniku družbe z omejeno odgovornostjo ne daje možnosti pritožbe zoper sklep o začetku stečajnega postopka (ZFPPIPP)

Odločba U-I-151/24-14 z dne 20. 3. 2025

- 1. Tretji in četrti odstavek 234. člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (Uradni list RS, št. 176/21 – uradno prečiščeno besedilo, 178/21 – popr. in 102/23) sta v neskladju z Ustavo.**
- 2. Državni zbor mora ugotovljeno protiustavnost odpraviti v roku enega leta po objavi te odločbe v Uradnem listu Republike Slovenije.**
- 3. Do odprave ugotovljene protiustavnosti lahko pritožbo zoper sklep o začetku stečajnega postopka nad družbo z omejeno odgovornostjo, kadar predlog za začetek stečajnega postopka vloži dolžnik sam pod pogoji iz 38. člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju, vloži tudi družbenik stečajnega dolžnika.**
- 4. Do odprave ugotovljene protiustavnosti mora sodišče sklep o začetku stečajnega postopka, izdan na podlagi predloga dolžnika pod pogoji iz 38. člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju, vročiti družbenikom dolžnika, ki je družba z omejeno odgovornostjo.**

Začetek stečajnega postopka nad družbo z omejeno odgovornostjo povsem izvotli upravljaljske in premoženjske pravice družbenikov, ki jim ostane le še imetništvo terjatve za plačilo sorazmernega dela preostanka premoženja družbe. Zato pomeni odločitev o začetku stečajnega postopka odločitev o družbenikovih pravicah, saj posega v njihove pravice, pravne koristi in pravni položaj.

Ureditev, ki družbeniku družbe z omejeno odgovornostjo ne omogoča pritožbe zoper odločitev sodišča o odvzemu njegove pravice, čeprav ima za njeno vložitev pravni interes, pomeni poseg v pravico do pritožbe iz 25. člena Ustave.

Ker je pritožba v stečajnem postopku nesuspendivno pravno sredstvo in ker mora pritožbeno sodišče o vloženi pritožbi zoper sklep o začetku stečajnega postopka odločiti v petnajstih dneh od njenega prejetja, ureditev, ki ne daje družbeniku družbe z omejeno odgovornostjo možnosti pritožbe zoper tak sklep, pomeni neprimeren ukrep, saj ne vpliva na zasledovani cilj hitrosti postopka oziroma je njen vpliv zanemarljiv. ▪

III. Iz odločb Sodišča Evropske unije

Vrhovno sodišče [na intranetni strani](#) mesečno objavlja izbrane odločbe Sodišča Evropske unije.

A. DRŽAVLJANSTVO UNIJE

1. Načelo lojalnega sodelovanja

a. Izvajanje sheme državljanstva za vlagatelje

Sodba Sodišča v zadevi C-181/23 | Komisija/Malta

(Neizpolnitev obveznosti države – Člen 20 PDEU – Državljanstvo Unije – Člen 4(3) PEU – Načelo lojalnega sodelovanja – Načelo vzajemnega zaupanja med državami članicami – Podelitev državljanstva države članice – Posebno solidarno in lojalno razmerje – Izvajanje sheme državljanstva za vlagatelje – Naturalizacija v zameno za vnaprej določena plačila ali naložbe – Transakcijska narava ureditve naturalizacije, ki je podobna »prodaji« državljanstva Unije)

Sodba (veliki senat) z dne 29. 4. 2025

Malta je po spremembi zakona o malteškem državljanstvu julija 2020 sprejela uredbo, ki je določala načine pridobitve „malteškega državljanstva z naturalizacijo zaradi izjemnih zaslug z neposrednimi naložbami“ (shema državljanstva za vlagatelje iz leta 2020). V okviru te ureditve so tuji vlagatelji lahko zaprosili za naturalizacijo, ko so izpolnjevali nekatere pogoje, ki so predvsem finančne narave.

Komisija meni, da ta ureditev, s katero je naturalizacija v zameno za vnaprej določena plačila ali naložbe podeljena osebam, ki nimajo resnične povezave z Malto, pomeni kršitev pravil v zvezi z državljanstvom Unije in načela lojalnega sodelovanja. Zato je pri Sodišču Evropske unije vložila tožbo zoper to državo članico.

Sodišče je razsodilo, da je Malta z vzpostavitvijo in izvajanjem sheme državljanstva za vlagatelje iz leta 2020, ki je podobna trgovanju s podelitvijo državljanstva države članice in posledično trgovanju s statusom državljanca Unije, kršila pravo Unije.

Sodišče je opozorilo, da lahko vsaka država članica sama določi pogoje, pod katerimi podeli ali odvzame svoje državljanstvo. Vendar je treba to svobodo odločanja izvajati ob spoštovanju prava Evropske unije. Niti iz besedila Pogodb niti iz njune sistematike namreč ni mogoče sklepati o želji avtorjev Pogodb, da v zvezi s podelitvijo državljanstva države članice določijo izjemo od obveznosti spoštovanja prava Unije.

Evropsko državljanstvo zagotavlja prosto gibanje znotraj skupnega območja svobode, varnosti in pravice. To skupno območje temelji na dveh bistvenih načelih: vzajemnem zaupanju med državami članicami in vzajemnem priznavanju nacionalnih odločb. Evropsko državljanstvo predstavlja temeljno solidarnost med državami članicami, ki temelji na sklopu vzajemnih zavez. Vsaka država članica se mora torej v skladu z načelom lojalnega sodelovanja vzdržati vseh ukrepov, ki bi lahko ogrozili skupne cilje Unije.

Zato država članica ne more podeliti svojega državljanstva – in dejansko evropskega državljanstva – v zameno za vnaprej določena plačila ali naložbe, saj bi to v bistvu pomenilo, da je pridobitev državljanstva navadna trgovinska transakcija. Taka praksa ne omogoča vzpostavitve solidarnega in lojalnega razmerja, ki je nujno med državo članico in njenimi

državljeni, niti zagotavljanja vzajemnega zaupanja med državami članicami in tako pomeni kršitev načela lojalnega sodelovanja.

Povzetek sodbe

B. VARSTVO POTROŠNIKOV

1. Nepošteni pogodbeni pogoji

a. Zastavna pravica na nepremičnini, ki je družinski dom potrošnika in prodaja te nepremičnine zaradi zamud pri odplačilu

Sodba Sodišča v zadevi C-351/23 | GR REAL

(Predhodno odločanje – Varstvo potrošnikov – Nepošteni pogoji v potrošniških pogodbah – Direktiva 93/13/EGS – Člen 6(1) – Člen 7(1) – Potrošniška kreditna pogodba – Pogodba, ki je zavarovana z zastavno pravico na nepremičnini, ki je družinski dom potrošnika – Predčasna zapadlost – Prodaja te nepremičnine na zunajsodni dražbi – Nacionalna ureditev, ki omogoča izvedbo take dražbe, ne da bi sodišče zadevno terjatev predhodno preverilo – Razlogi za razveljavitev navedene dražbe, ki ne vključujejo obstoja nepoštenih pogojev – Učinkovitost varstva, priznanega potrošnikom – Člena 7 in 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah)

Sodba (veliki senat) z dne 24. 6. 2025

Na Slovaškem je banka paru odobrila kredit v višini 63.000 EUR, ki ga je treba odplačati v mesečnih obrokih do januarja 2030. Pogoj v splošnih pogojih kredita je določal, da lahko banka v primeru zamude pri plačilu nemudoma zahteva vračilo celotnega preostanka dolgovanega zneska, zavarovanega s hipoteko na nepremičnini, ki je družinski dom teh potrošnikov.

Banka je zaradi zamud pri plačilih predlagala izvršbo za uveljavitev te zastavne pravice na nepremičnini z izvršilnim sredstvom zunajsodne dražbe. Kreditojemalca sta pri sodišču vložila tožbo, s katero sta temu nasprotovala, pri čemer sta banki očitala, da je kršila pravice, ki jih imata kot potrošnika. Medtem ko je postopek v zvezi s predlogom za odlog izvršbe za uveljavljanje te zastavne pravice na nepremičnini, vložen v okviru te tožbe, še potekal, je bila družinska hiša na dražbi prodana tretji družbi. Oseba, odgovorna za organizacijo dražbe, in pridobitelj sta bila med to dražbo obveščena, da se izvršba izpodbija na sodišču.

Kreditojemalca se iz hiše nista hotela izseliti, družba pa je proti njima vložila tožbo za izselitev. Kreditojemalca sta nato vložila nasprotno tožbo, s katero sta izpodbijala zakonitost prenosa lastninske pravice na nepremičnini zaradi kršitve svojih pravic kot potrošnikov in pravice do doma. Regionalno sodišče v Prešovu (Slovaška) je zadevo predložilo Sodišču.

Sodišče je odgovorilo, prvič, da predmet spora o glavni stvari, okoliščine, v katerih je prišlo do prenosa lastninske pravice na sporni nepremičnini, in sicer dejstvo, da kreditojemalca v okviru postopka zunajsodne izvršbe nista ostala pasivna, in obstoj skladnih indicov glede morebitnega obstoja potencialno nepoštenega pogoja v pogodbi, ki je podlaga za izvršbo, upravičujejo, da **se kreditojemalca lahko sklicujeta na zaščitne mehanizme, določene z navedeno direktivo**. Potrošnika sta namreč uporabila pravna sredstva, ki jih določa slovaško pravo, da bi tej izvršbi nasprotovala, pri čemer sta glede svojih dejanj obvestila osebe, ki jih navedena izvršba zadeva.

Zato varstvo pravne varnosti že izvedenega prenosa lastninske pravice na tretjo osebo v tem primeru ni absolutno, kar bi nasprotovalo uporabi navedene direktive. Tako sodni postopek pred regionalnim sodiščem v Prešovu spada na področje uporabe te direktive.

Drugič, Sodišče je odgovorilo, da **je nacionalna ureditev, ki dopušča zunajsodno izvršbo za uveljavitev zastavne pravice na nepremični, ki je družinski dom, kljub temu, da glede predloga za izdajo začasne odredbe še ni bilo odločeno in da obstajajo skladni indici glede nepoštenega pogoja v pogodbi, ki je podlaga za to izvršbo, v nasprotju s pravom Unije**. To velja še toliko bolj, kadar ta zakonodaja ne določa možnosti, da se po sodni poti v okviru postopka, ki sledi izvršbi, doseže razveljavitev te izvršbe zaradi obstoja takega pogoja v pogodbi, ki je podlaga za to izvršbo.

[Povzetek sodbe](#)

2. Zdravila za uporabo v humani medicini

a. Podatki na zunanji ovojnini zdravilnega zeliščnega čaja; Uporaba izrazov, ki se sklicujejo na ekološko pridelavo

Sodba Sodišča v zadevi C-618/23 | SALUS

(Predhodno odločanje – Zdravila za uporabo v humani medicini – Direktiva 2001/83/ES – Člen 1, točka 29 – Člen 16a – Tradicionalno zdravilo rastlinskega izvora – Člen 62 – Informacije, ki so koristne za bolnika – Uredba (EU) 2018/848 – Člen 2(1) – Področje uporabe – Podatki na zunanji ovojnini zdravilnega zeliščnega čaja – Uporaba izrazov, ki se sklicujejo na ekološko pridelavo)

Sodba (peti razširjeni senat) z dne 26. 6. 2025

Nemško podjetje SALUS trži zeliščna zdravila, vključno z zdravilnim žajbljevim čajem. Embalaža tega zdravila nosi uradni logotip ekološke pridelave Evropske unije. SALUS namerava tržiti tudi druge zeliščne čaje s tem logotipom.

Twardy, konkurenčno podjetje, meni, da pravo Evropske unije prepoveduje uporabo ekološkega logotipa na embalaži zdravila. Zato je pri nemških sodiščih zahteval, naj se SALUS-u prepove trženje zdravilnih zeliščnih čajev, katerih embalaža vsebuje navedbe o ekološkem poreklu rastlin, iz katerih so izdelani.

Nemško sodišče, ki obravnava zadevo, je v zvezi s tem postavilo vprašanja Sodišču Evropske unije za predhodno odločanje.

Sodišče je pojasnilo, da zeliščni zdravilni čaji, kot so tisti v obravnavani zadevi, ki jih je treba obravnavati kot tradicionalna zeliščna zdravila, v načelu ne smejo biti trženi z ekološkim logotipom.

Kot zdravila so namreč **izključno predmet pravil Evropske unije o zdravilih in ne pravil o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov.**

Res je sicer, da **je na embalaži zdravil dovoljeno navajati določene neobvezne informacije, če so koristne za bolnika in niso promocijske narave**. Vendar pa informacije o ekološki pridelavi učinkovin v tradicionalnih zeliščnih zdravilih ne izpolnjujejo tega pogoja.

Ker je mogoče ta zdravila kupiti brez recepta, bi taka informacija lahko neposredno vplivala na odločitev bolnika za nakup, ne da bi ta informacija nujno imela kakršnokoli zdravstveno vrednost.

Vseeno pa lahko pristojni organ v okviru postopka za pridobitev dovoljenja za promet z zdravilom ugotovi, da učinkovine z zdravilnimi ali preventivnimi lastnostmi, ki izhajajo iz ekološke pridelave, pozitivno vplivajo na terapevtske lastnosti zdravila. V takem primeru lahko organ odobri navedbo take informacije na embalaži zdravila.

[Povzetek sodbe](#)

C. PRAVICA JAVNOSTI DOSTOPATI DO DOKUMENTOV

1. Domneva resničnosti v zvezi z izjavo o neposredovanju dokumentov

a. Neobstoj prepričljivih pojasnil, ki bi omogočala ugotovitev razlogov za neobstoj ali neposredovanje

Sodba Splošnega sodišča v zadevi T-36/23 | Stevi in The New York Times/Komisija

(Dostop do dokumentov – Uredba (ES) št. 1049/2001 – Dokumenti v zvezi z besedilnimi sporočili, izmenjanimi med predsednico Komisije in izvršnim direktorjem farmacevtskega podjetja Pfizer – Zavrnitev dostopa – Domneva resničnosti v zvezi z izjavo o neposredovanju dokumentov – Neobstoj prepričljivih pojasnil, ki bi omogočala ugotovitev razlogov za neobstoj ali neposredovanje – Hranjenje dokumentacije – Načelo dobrega upravljanja)

Sodba (veliki senat) z dne 14. 5. 2025

Matina Stevi, novinarka, zaposlena pri dnevniku The New York Times, je s prošnjo na podlagi Uredbe o dostopu do dokumentov Evropsko komisijo zaprosila za dostop do vseh besedilnih sporočil, ki sta si jih med 1. januarjem 2021 in 11. majem 2022 pošiljala predsednica Komisije Ursula von der Leyen in izvršni direktor družbe Pfizer Albert Bourla. Komisija je to prošnjo zavrnila z obrazložitvijo, da nima dokumentov, na katere se navedena prošnja nanaša.

Splošno sodišče je v sodbi tožbi ugodilo in sklep Komisije razglasilo za ničn.

Splošno sodišče je opozorilo, da je namen Uredbe o dostopu do dokumentov čim bolj uresničiti pravico zagotovitve dostopa javnosti do dokumentov institucij. Tako bi morali biti na splošno vsi dokumenti institucij dostopni javnosti. **Kadar institucija v odgovoru na prošnjo za dostop trdi, da dokument ne obstaja, se v skladu z domnevo resničnosti, povezano s to izjavo, domneva neobstoj tega dokumenta. Vendar je tako domnevo mogoče ovreči na podlagi upoštevnih in skladnih indicev, ki jih predloži prosilec za dostop.**

V obravnavani zadevi je Splošno sodišče ugotovilo, da odgovori Komisije v zvezi z besedilnimi sporočili, zaprošenimi skozi celoten postopek, temeljijo bodisi na domnevah bodisi na spremenljivih ali nenatančnih informacijah. **Nasprotno pa sta Matina Stevi in družba The New York Times predložili upoštevne in skladne elemente**, ki opisujejo zlasti obstoj pošiljanja besedilnih sporočil med predsednico Komisije in izvršnim direktorjem družbe Pfizer v okviru Komisijinega nakupa cepiv od navedene družbe med pandemijo covid-19. Tako sta uspeli ovreči domnevo o neobstoju in o neposredovanju zaprošenih dokumentov.

V takem položaju Komisija ne more zgolj trditi, da nima zaprošenih dokumentov, ampak mora predložiti prepričljiva pojasnila, na podlagi katerih lahko javnost in Splošno sodišče razumeta, zakaj teh dokumentov ni mogoče najti. Komisija ni podrobno pojasnila niti načina iskanja, ki naj bi ga opravila, da bi našla te dokumente, niti ni razkrila mest, kjer naj bi to iskanje potekalo. Zato ni predložila prepričljivega pojasnila za neposredovanje zaprošenih dokumentov. Poleg tega Komisija ni zadostno pojasnila, ali so bila zaprosena besedilna sporočila izbrisana in ali je bil v tem primeru izbris opravljen prostovoljno ali samodejno, ali pa je bil mobilni telefon predsednice medtem zamenjan.

Nazadnje, Komisija tudi ni prepričljivo pojasnila, zakaj je menila, da besedilna sporočila, ki so se pošiljala v okviru nakupa cepiv proti covidu-19, ne vsebujejo pomembnih informacij ali informacij, ki bi potrebovale nadaljnje ukrepanje, katerih hrambo je treba zagotoviti.

[Povzetek sodbe](#)

D. KONKURENCA

1. Državna pomoč

a. Selektivnost davčnega ukrepa

Sodba Sodišča v zadevi C-453/23 | Prezydent Miasta Mielca

(Predhodno odločanje – Pomoči, ki jih dodelijo države članice – Člen 107(1) PDEU – Pojem »državna pomoč« – Selektivnost davčnega ukrepa – Merila presoje – Določitev referenčnega okvira – Davek na nepremičnine – Oprostitev za zemljišča, stavbe in objekte, ki so del železniške infrastrukture)

Sodba (veliki senat) z dne 29. 4. 2025

Poljsko podjetje, ki ima na svojih zemljiščih železniški stranski tir v zasebni lasti, se je odločilo, da ga da na voljo prevozniku v železniškem prometu, da bi bilo oproščeno plačila davka na nepremičnine. Za to je od pristojnega organa zahtevalo izdajo davčnega stališča, s katerim bi bila potrjena njegova pravica do te oprostitve.

Čeprav je podjetje izpolnilo vse pogoje, določene v poljskem pravu, mu je bila oprostitve zavrnjena, ker naj bi v skladu s pravom Unije pomenila nezakonito državno pomoč, ker ni bila predhodno priglašena Komisiji.

Podjetje to zavrnitev izpodbija pred poljskimi sodišči. Poljsko vrhovno upravno sodišče ni bilo prepričano, ali je to oprostitve plačila davka na nepremičnine mogoče opredeliti kot državno pomoč glede na pravo Unije, zato se je obrnilo na Sodišče Evropske unije. Izvedeti je želelo, ali ta oprostitve upravičencem daje selektivno prednost in izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco.

Po presoji Sodišča se zdi, da zadevna oprostitve plačila davka na nepremičnine ne daje selektivne prednosti in da torej ni državna pomoč. Vendar mora o tem dokončno odločiti nacionalno sodišče.

Sodišče je pri analizi izhajalo iz predpostavke, da je pravna ureditev davka na nepremičnine, kot jo določa poljski zakon, »običajna« davčna ureditev, glede na katero se presoja morebitna selektivnost oprostitve. Ta ureditev se uporablja za vse lastnike ali imetnike nepremičnin in opredeljuje sestavne dele davka na nepremičnine, vključno z zadevno oprostitvijo.

Splošne in abstraktne oprostitve, ki je vezana na neposredni davek, kot je ta, ki jo določa poljsko pravo, pa načeloma ni mogoče šteti za državno pomoč. Namreč, ker se domneva, da je del »običajne« davčne ureditve, na splošno ne daje selektivne prednosti.

Vendar obstajata dva položaja, v katerih bi lahko bila taka oprostitve selektivna. Na eni strani, kadar je ta oprostitve del davčne ureditve, oblikovane po očitno diskriminatornih parametrih. **Na drugi strani,** kadar se pogoji, ki jih upoštevna ureditev določa za upravičenost do te oprostitve, nanašajo na eno ali več posebnih značilnosti upravičenih podjetij, pri čemer so te značilnosti neločljivo povezane z naravo teh podjetij ali naravo njihovih dejavnosti, tako da navedena podjetja tvorijo skladno kategorijo.

V obravnavanem primeru je zadevna oprostitve odobrena davčnim zavezancem, če imajo med drugim v lasti zemljišče, ki je del železniške infrastrukture in je na voljo prevoznikom v železniškem prometu. Zdi se torej, da ta pogoj niti pravno niti dejansko ni povezan s posebnimi značilnostmi podjetij, ki so upravičena do te oprostitve, kar pa mora preveriti nacionalno sodišče. Prav tako se ne zdi, da gre za del davčne ureditve, ki je oblikovana po očitno diskriminatornih parametrih.

Tako se zdi, da je do te oprostitve lahko upravičena heterogena skupina upravičencev, ki vključuje negospodarske subjekte in podjetja zelo različnih velikosti in sektorjev dejavnosti. Dejstvo, da so lahko samo podjetja, ki izpolnjujejo pogoje za oprostitve, upravičena do oprostitve, samo po sebi ne zadostuje za to, da bi se štela za selektivno.

Poleg tega zgoraj navedena oprostitve ne sledi le proračunskemu, ampak tudi okoljskemu cilju, ki spodbuja obnovo opuščanih železniških stranskih tirov in uporabo te vrste prevoza. V okviru svoje davčne avtonomije lahko država članica z neposrednim obdavčenjem poleg izključno proračunskega cilja legitimno sledi enemu ali več drugim ciljem, ki glede na primer skupaj predstavljajo cilj upoštevnega referenčnega okvira.

Če pa bi nacionalno sodišče menilo, da zadevna oprostitve daje selektivno prednost, bi bilo treba nato preučiti, ali glede na svoje splošne značilnosti izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco. V zvezi s tem je Sodišče poudarilo, da razbremenitev podjetja stroškov, ki bi jih običajno moralo plačati v gospodarskem sektorju, ki se je liberaliziral na ravni Unije, načeloma izkrivlja pogoje konkurence.

[Povzetek sodbe](#)

E. INTELEKTUALNA LASTNINA

1. Znamka EU

a. NERO CHAMPAGNE – proizvodi, ki niso v skladu s specifikacijo ZOP

Sodba Splošnega sodišča v zadevi T-239/23 | Comité interprofessionnel du vin de Champagne et INAO proti EUIPO – Nero Lifestyle (NERO CHAMPAGNE)

(Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Prijava besedne znamke Evropske unije NERO CHAMPAGNE – Prejšnja ZOP »Champagne« – Relativni razlog za zavrnitev – Člen 8(6) Uredbe (EU) 2017/1001 – Člen 103(2)(a) in (c) Uredbe (ES) št. 1308/2013 – Znamka, ki vsebuje ZOP – Proizvodi, ki so v skladu s specifikacijo ZOP – Obveznost obrazložitve – Člen 94 Uredbe 2017/1001)

Sodba (osmi razširjeni senat) z dne 25. 6. 2025

Leta 2019 je italijansko podjetje Nero Lifestyle pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) vložilo prijavo za registracijo besedne znamke NERO CHAMPAGNE. Ta prijava se nanaša na določene izdelke in storitve, med drugim tudi na »vino, ki izpolnjuje specifikacije **zaščitene označbe porekla (ZOP) ‚Champagne‘**«.

Francoska Comité interprofessionnel du vin de Champagne in Institut national de l'origine et de la qualité sta vložila ugovor zoper registracijo, med drugim z obrazložitvijo, da je ZOP »Champagne« registrirana že od leta 1973. Menita, da bi lahko blagovna znamka NERO CHAMPAGNE neupravičeno izkoriščala ugled izdelkov z ZOP, katerih zaščita je v osnovi namenjena zagotavljanju potrošnikom, da imajo ti izdelki določene specifične značilnosti in zato zagotavljajo kakovost zaradi svojega geografskega porekla.

Ker je EUIPO deloma zavrnil ugovor, sta strokovni združenji vložili tožbo pri Splošnem sodišču Evropske unije. V svoji sodbi je Splošno sodišče razveljavilo odločitev EUIPO in ugodilo ugovoru, tudi glede »vina, ki izpolnjuje specifikacije ZOP ‚Champagne‘«. Posledično je bila prijava za registracijo blagovne znamke NERO CHAMPAGNE zavrtnjena.

Sodišče najprej ugotavlja, da pravo Evropske unije ne prepoveduje, da bi blagovna znamka vsebovala ZOP. Vendar pa je registracijo mogoče zavrniti, če ZOP ne ustreza ustreznim specifikacijam izdelka, če uporaba ZOP izkorišča njen

ugled ali če znamka, za katero je vložena prijava, daje napačen ali zavajajoč vtis glede porekla izdelka.

Splošno sodišče meni, da obstaja domneva, da blagovna znamka, ki vsebuje ZOP in je registrirana izključno za izdelke, ki izpolnjujejo specifikacije te ZOP, ne izkorišča neupravičeno ugleda te ZOP. Vendar pa je to domnevo mogoče ovreči, če se dokaže, da blagovna znamka lahko neupravičeno izkorišča ugled ZOP, tudi če se nanaša samo na izdelke, ki ustrezajo specifikacijam te ZOP. Če se EUIPO predloži dokaze v zvezi s tem, jih mora preučiti, da ugotovi, ali ti dokazi domnevo ovržejo.

Zato Sodišče najprej ugotavlja, da je, kljub ustaljeni praksi EUIPO, odbor za pritožbe pravno napačno presodil, da domneve ni mogoče izpodbiti z nobenim dokazom. Drugič, pritožbeni odbor EUIPO je kršil svojo obveznost obrazložitve, saj ni dovolj jasno pojasnil, zakaj predloženi dokazi strokovnih združenj niso bili sposobni izpodbiti domneve.

Nazadnje Sodišče ugotavlja, da bi lahko besedo »nero« potrošniki razumeli kot sklicevanje na sorto grozdja za šampanjec ali na njegovo barvo, zaradi česar bi lahko prijavljena znamka vsebovala lažne ali zavajajoče informacije. Sodišče navaja, da se ta izraz uporablja v imenih več znanih italijanskih sort grozdja in da ga vsebuje več sort vinske trte. Poleg tega italijansko govoreča javnost razume besedo »nero« kot »črno«. Javnost bi torej lahko domnevala, da gre za »črni šampanjec«, čeprav je po specifikacijah ZOP šampanjec lahko le bel ali rosé.

[Povzetek sodbe](#)

F. JAVNO NAROČANJE

1. Koncesije

a. Sprememba koncesije, ki je »potrebna« zaradi nepredvidljivih okoliščin; Subjekt *in-house*

Sodba Sodišča v zadevi C-452/23 | Fastned Deutschland

(Predhodno odločanje – Koncesije – Koncesije, ki so bile podeljene subjektu *in house* – Direktiva 2014/23/EU – Člen 43(1)(c) – Sprememba koncesije na dan, ko koncesionar nima več statusa subjekta *in house* – Sprememba, ki je »potrebna« zaradi nepredvidljivih okoliščin – Direktiva 89/665/EGS – Posredni nadzor nad prvotno podelitvijo koncesije)

Sodba (veliki senat) z dne 29. 4. 2025

Družbi Autobahn Tank & Rast in Ostdeutsche Autobahntankstellen upravljata približno 90 % počivališč na nemških zveznih avtocestah na podlagi približno 360 koncesijskih pogodb, ki sta jih sklenili z nemško državo. Ta je nato te obstoječe koncesije brez postopka podelitve razširila na vzpostavitev in upravljanje mest za hitro polnjenje električnih vozil na teh počivališčih. Družba Fastned, ki upravlja taka mesta za hitro polnjenje električnih vozil v Nemčiji, to razširitev izpodbija pred nemškim sodiščem.

280 od teh 360 koncesij je bilo prvotno podeljenih brez javnega razpisa pravni prednici zadevnih dveh upravljavk med letoma 1996 in 1998 z najdaljšim trajanjem 40 let. V tistem obdobju je bila družba prednica v stodontni lasti nemške države, iz katere sta po privatizaciji in preimenovanju nastali sedanji koncesionarki.

Družba Fastned meni, da razširitev koncesij na mesta za hitro polnjenje električnih vozil ni veljavna, saj bi moral biti prej izveden postopek podelitve na ravni Evropske unije.

Nemško sodišče je Sodišče Evropske unije vprašalo glede pravil Evropske unije o podeljevanju koncesij, ki bi zaradi njihove vrednosti morale biti načeloma odprte konkurenci.

Eno od teh pravil dopušča, da se pod nekaterimi pogoji obstoječe koncesije spremenijo brez novega postopka podelitve, kadar je ta sprememba »potrebna« zaradi nepredvidljivih okoliščin. Po navedbah družbe Fastned se to pravilo ne uporablja za koncesije, ki prvotno niso bile podeljene v okviru javnega razpisa.

Sodišče je odgovorilo, da se zadevno pravilo uporablja tudi, kadar je bila koncesija prvotno podeljena brez javnega razpisa subjektu *in house* in se sprememba predmeta te pogodbe izvede na dan, ko koncesionar ni imel več statusa subjekta *in house*. To pravilo ne zahteva, da nacionalna sodišča preverijo zakonitost prvotne podelitve koncesije v okviru zahtevka za razglasitev ničnosti spremembe te koncesije, kadar je rok za izpodbijanje te prvotne podelitve potekel.

Sodišče je poudarilo, da morajo imeti javni naročniki, kadar so soočeni z nepredvidljivimi zunanji okoliščinami, določeno prožnost, da lahko koncesijo prilagodijo tem okoliščinam brez novega postopka podelitve. V zvezi s tem je pojasnilo, da je sprememba koncesije »potrebna« v smislu člena 43(1)(c) Direktive 2014/23, če take nepredvidljive okoliščine zahtevajo prilagoditev prvotne koncesije, da se zagotovi nadaljnje pravilno izvajanje te koncesije. Take spremembe pa ni mogoče utemeljiti, če spreminja splošno naravo te koncesije. Tak je zlasti primer, če se gradnje, ki jih je treba izvesti, ali storitve, ki jih je treba opraviti, nadomestijo z drugimi ali če se bistveno spremeni vrsta koncesije.

V zadevi o glavni stvari mora zato predložitveno sodišče ugotoviti, ali je,

prvič, zaradi nastanka nepredvidljivih okoliščin med podelitvijo prvotne koncesije sprememba te koncesije potrebna za ohranitev pravilne izpolnitve obveznosti, ki izhajajo iz te koncesije,

in drugič, ali gradnje ali storitve, na katere se nanaša razširitev predmeta navedene koncesije, ob upoštevanju njihovega obsega ali njihovih posebnosti glede na gradnje ali storitve, ki so bile predmet iste koncesije, ne spreminjajo splošne narave te koncesije. Predložitveno sodišče se mora tudi prepričati, ali je spoštovan pogoj, v skladu s katerim povečanje zneska zadevne pogodbe ne presega 50 % zneska prvotne koncesijske pogodbe.

Če bi predložitveno sodišče ugotovilo, da sprememba iz postopka v glavni stvari ne izpolnjuje vseh pogojev iz člena 43(1)(c) Direktive 2014/23, bi moralo še preučiti, ali ta sprememba lahko izpolnjuje pogoje, ki so določeni v tem členu 43(1)(b). Za to bi moralo navedeno sodišče med drugim preveriti, ali gradnje oziroma storitve, na katere se nanaša navedena sprememba, ne morejo biti – z gospodarskega in tehničnega vidika ter ne da bi se javnemu naročniku povzročile velike nevšečnosti ali povečanje stroškov – predmet samostojne koncesije, ki se podeli na podlagi javnega razpisa.

[Povzetek sodbe](#)

G. NADZOR NA MEJI, AZIL IN IMIGRACIJE

1. Splošno kaznivo dejanje pomoči pri nedovoljenem vstopu, tranzitu in prebivanju

a. Oseba, ki na ozemlje države članice nedovoljeno pripelje mladoletnike, ki so državljani tretjih držav in ki jo spremljajo ter glede katerih dejansko izvršuje pravico do varstva in vzgoje

Sodba Sodišča v zadevi C-460/23 | [Kinsa]

(Predhodno odločanje – Območje svobode, varnosti in pravice – Mejni nadzor, azil in priseljevanje – Direktiva 2002/90/ES – Splošno kaznivo dejanje pomoči pri nedovoljenem vstopu, tranzitu in prebivanju – Člen 1(1)(a) – Razlaga v skladu z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah – Člen 7 – Spoštovanje zasebnega in družinskega življenja – Člen 24 – Pravice otroka – Člen 52(1) – Poseg v bistveno vsebino temeljnih pravic – Člen 18 – Pravica do azila – Oseba, ki na ozemlje države članice nedovoljeno pripelje mladoletnike, ki so državljani tretjih držav in ki jo spremljajo ter glede katerih dejansko izvršuje pravico do varstva in vzgoje)

Sodba (veliki senat) z dne 3. 6. 2025

Državljanica tretje države se je s hčerjo in nečakinjo, ki sta bili obe mladoletni in ki sta imeli državljanstvo te tretje države, avgusta 2019 ob prihodu letala iz navedene tretje države zglasila na mejnem prehodu na letališču v Bologni (Italija) in predložila ponarejene potne liste. Nato je bila prijeta in zoper njo je bil uveden kazenski postopek zaradi pomoči pri nedovoljenem vstopu. Navedla je, da je iz svoje izvirne države pobegnila, ker je njen nekdanji partner njej in njeni družini grozil s smrtjo. Ker se je bala za telesno nedotakljivost svoje hčere in svoje nečakinje, glede katere je dejansko izvrševala pravico do varstva in vzgoje po smrti njene matere, ju je vzela s seboj. Kmalu zatem je vložila prošnjo za mednarodno zaščito.

Sodišče v Bologni se je v okviru kazenskega postopka obrnilo na Sodišče Evropske unije. To sodišče je nato preučilo vprašanje, ali tako ravnanje spada pod splošno kršitev zakona zaradi pomoči pri nedovoljenem vstopu v smislu prava Unije in ali ga je mogoče kaznovati s kazenskimi sankcijami.

Sodišče je odgovorilo, prvič, da ravnanje osebe, ki v nasprotju z ureditvijo v zvezi z gibanjem oseb prek meja na ozemlje države članice pripelje mladoletni osebi, ki sta državljanki tretje države in ki jo spremljata ter glede katerih dejansko izvršuje pravico do varstva in vzgoje, ne spada pod splošno kršitev zakona zaradi pomoči pri nedovoljenem vstopu v smislu prava Unije.

Pri takem ravnanju gre namreč za to, da ta oseba izvršuje odgovornost, ki jo ima do teh mladoletnih oseb na podlagi njihovega družinskega razmerja in na podlagi dejanskega izvrševanja pravice do varstva in vzgoje. Nasprotna razlaga bi povzročila posebno resen poseg v temeljno pravico do spoštovanja družinskega življenja in v temeljne pravice otroka, določene v 7. in 24. členu Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ki bi pomenil poseg v bistveno vsebino teh temeljnih pravic.

Ta razlaga je v obravnavanem primeru potrebna tudi ob upoštevanju temeljne pravice do mednarodne zaščite. Načeloma namreč za osebo, ki je vložila prošnjo za mednarodno zaščito, ni mogoče šteti, da v državi nezakonito prebiva, dokler ni odločeno o njeni prošnji na prvi stopnji, niti ta oseba ne more biti podvržena kazenskimi sankcijam ne zaradi svojega nedovoljenega vstopa ne zaradi dejstva, da sta jo ob tem vstopu spremljali njena hči in njena nečakinja, glede katerih dejansko izvršuje pravico do varstva in vzgoje.

Drugič, Sodišče je odgovorilo, da pravo Unije nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki tako ravnanje kazensko preganja.

Države članice namreč ne smejo preseči obsega splošne kršitve zakona zaradi pomoči pri nedovoljenem vstopu, kot je opredeljena v pravu Unije, tako da bi vanjo – ob kršitvi Listine – vključile ravnanja, ki jih to pravo ne ureja.

[Povzetek sodbe](#)

H. PRAVOSODNO SODELOVANJE V KAZENSKIH ZADEVAH

1. Evropski nalog za prijetje

a. Razlogi za fakultativno neizvršitev

Sodba Sodišča v zadevi C-481/23 | [Sangas]

(Predhodno odločanje – Pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah – Okvirni sklep 2002/584/PNZ – Evropski nalog za prijetje – Člen 4, točki 4 in 6 – Razlogi za fakultativno neizvršitev – Pogoji, da dejansko stanje spada v pristojnost izvršitvene države članice v skladu z njenim kazenskim pravom – Nepravnomočna obsodba – Evropski nalog za prijetje, izdan z namenom uvedbe kazenskega postopka)

Sodba (peti senat) z dne 10. 4. 2025

Leta 2022 je Nacionalno višje sodišče Španije obsodilo španskega državljana, ki prebiva v Romuniji, kot sotorilca zaradi goljufije pri davku na dodano vrednost (DDV) pri prodaji ogljikovodikov v skupni vrednosti več kot 100 milijonov evrov. Obsojen je bil na več zapornih kazni in visoke denarne kazni.

Po tem, ko je bil objavljen podatek, da je obdolženec vložil pritožbo na svojo obsodbo pred španskim vrhovnim sodiščem, mu je bila zavrnjena dovolitev za potovanje v državo njegovega prebivališča. Kljub tej prepovedi so obtoženca na hrvaški meji izsledili na poti proti Romuniji. Nacionalno višje sodišče je zato aprila 2022 izdalo evropski priporni nalog za iskanje, prijetje in pridržanje obtoženca.

Aprila 2023 je romunsko sodišče zavrnilo izvršitev tega pripornega naloga. Ugotovilo je, da obdolženec, ki je predložil dokazila o neprekinjenem in zakonitem prebivanju na ozemlju Romunije, ne želi biti predan španskim pravosodnim organom. Poleg tega so kazenski postopki po romunskem pravu zastarali.

Nacionalno višje sodišče je menilo, da pogoji za uporabo teh razlogov za neizvršitev tega naloga niso izpolnjeni. Zato je prosilo Sodišče Evropske unije, naj razloži Okvirni sklep o evropskem pripornem nalogu.

V svoji sodbi Sodišče Evropske unije potrjuje stališče Nacionalnega višjega sodišča.

Po Okvirnem sklepu lahko sodni organ države članice izvršiteljice med drugim zavrne izvršitev evropskega pripornega naloga, če je izdan zaradi izvršitve zaporne kazni ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti in se v primeru, ko se zahtevana oseba nahaja v izvršitveni državi članici ali je državljan ali prebivalec te države, in se ta država zaveže, da bo izvršila kazen ali ukrep v skladu s svojim notranjim pravom (6. točka 4. člena Okvirnega sklepa).

V obravnavanem primeru priporni nalog ni bil izdan za te namene. Bil je izdan z namenom zagotoviti prisotnost obdolženca, ko se bodo nadaljevali postopki pred španskimi sodišči.

Glede dejstva, da so kazenski postopki po romunskem pravu zastarali, Sodišče ugotavlja, da morajo za uveljavljanje tega razloga za zavrnitev izvršitve evropskega naloga za prijetje dejanja spadati v pristojnost te države članice (Romunije) po njenem kazenskem pravu, kar pa v tem primeru ne velja. Nacionalno višje sodišče je namreč navedlo, da so bila vsa dejanja storjena v

Španiji in predstavljajo kazniva dejanja davčne utaje, ki prizadenejo gospodarske interese te države članice.

[Povzetek sodbe](#)

I. OKOLJE

1. Neizpolnitev obveznosti države

a. Ravnanje z odpadki (odlagališče v Bukovžlaku)

Sodba Sodišča v zadevi C-318/23 | Komisija/Slovenija

(Neizpolnitev obveznosti države – Okolje – Direktiva 1999/31/ES – Odlagališča odpadkov – Direktiva 2008/98/ES – Ravnanje z odpadki – Sodba Sodišča, s katero je bila ugotovljena neizpolnitev obveznosti – Delna neizvršitev – Člen 260(2) PDEU – Denarne sankcije – Pavšalni znesek)

Sodba (osmi senat) z dne 8. 5. 2025

Sodišče, ki mu je zadevo predložila Evropska komisija, je s **sodbo z dne 16. julija 2015 razišlo, da je Slovenija kršila pravo Unije s področja ravnanja z odpadki**. Ta kršitev se je med drugim nanašala na obstoj nezakonitega odlagališča v k. o. Teharje (Bukovžlak), ker je Slovenija dovolila vnos zemeljskega izkopa, ne da bi preverila, ali so bili na tej lokaciji odloženi drugi odpadki, in ne da bi sprejela ukrepe za odstranitev odpadkov, za katere dovoljenje ne velja.

Ker Slovenija ni sprejela ukrepov, potrebnih za izvršitev navedene sodbe, je Komisija maja 2023 vložila novo tožbo zaradi neizpolnitve obveznosti, s katero je predlagala, naj se Sloveniji naloži plačilo pavšalnega zneska.

Sodišče je tej tožbi ugodilo in ugotovilo, da Slovenija ob izteku roka, ki ga je določila Komisija, sodbe z dne 16. julija 2015 ni izvršila.

Sodišče je ugotovilo, da **je imela ta država članica na voljo dovolj časa, da bi zadevno odlagališče sanirala**, in da zamude ni mogoče upravičiti, med drugim niti s pandemijo covid-19 niti z motnjami v upravni dejavnosti, ki so bile posledica te pandemije.

Sodišče je tako, da bi se preprečile prihodnje kršitve prava Unije, **Sloveniji naložilo, naj Komisiji plača pavšalni znesek 1.200.000 EUR**. Sodišče je pri določitvi tega zneska upoštevalo ustrezne dejavnike, kot so resnost in trajanje ugotovljenih kršitev ter plačilna zmožnost Slovenije.

Kar zadeva resnost, je Sodišče navedlo, da je treba to, da njegova sodba z dne 16. julija 2015 ni bila v celoti izvršena, šteti za posebej resno, saj so zaradi tega nastala znatna tveganja za okolje in zdravje ljudi.

Kar zadeva trajanje kršitve, je Sodišče ugotovilo, da je neizpolnitev obveznosti trajala od 16. julija 2015 do 13. novembra 2024, to je devet let in štiri mesece, kar pomeni znatno trajanje.

[Povzetek sodbe](#)

IV. Iz odločb Evropskega sodišča za človekove pravice

Vrhovno sodišče na [intranetni strani sodstva](#) mesečno objavlja prevode povzetrov odločb ESČP.

Izbor odločitev Evropskega sodišča za človekove pravice
(povzetki)

April, maj in junij 2025

3. člen EKČP (prepoved ponižujočega ravnanja in obveznost izvedbe preiskave)

❖ Nesorazmerna uporaba sredstev za vklepanje

Pedev proti Bolgariji, sodba z dne 27. 5. 2025

Posameznik priklenjen na bolniško posteljo ob prisotnosti paznikov: ponižujoče ravnanje

Zadeva Pedev proti Bolgariji (št. pritožbe 27165/21) se je nanašala na pritožnika, ki je sodeloval na demonstracijah leta 2020 in trdil, da je bil žrtev grdega ravnanja med aretacijo s strani policije, med pridržanjem na policijski postaji ter v bolnišnici, kjer je bil z liscami in vezmi na nogah priklenjen na posteljo.

V sodbi senata je Evropsko sodišče za človekove pravice soglasno ugotovilo, da je prišlo do dveh kršitev 3. člena (prepoved ponižujočega ravnanja in obveznost izvedbe preiskave) Evropske konvencije o človekovih pravicah v zvezi s pritožnikovo imobilizacijo v bolnišnici.

Sodišče je posebej ugotovilo, da uporaba sredstev za vklepanje gospoda Pedeva na bolniško posteljo – četudi za razmeroma kratek čas enega dne – ni bila nujno potrebna. Tak ukrep je bil zmožen povzročiti občutke ponižanja in razvrednotenja v njegovih očeh. Poleg tega je bil na posteljo priklenjen tudi med obiskom svoje matere, kar je psihološki učinek tega ukrepa še poglobilo. Pritožnik je bil torej podvržen ponižujočemu ravnanju. Obenem tudi oblasti niso izpolnile svoje dolžnosti, da bi izvedle učinkovito preiskavo glede trditve gospoda Pedeva o ponižujočem ravnanju v bolnišnici.

Kar zadeva domnevno policijsko nasilje med aretacijo in pridržanjem, je Sodišče ugotovilo, da so bolgarski organi leta 2022 začeli novo temeljito in učinkovito kazensko preiskavo, ki je zaključila, da poškodbe, ugotovljene na pritožnikovem telesu ob odpustu iz bolnišnice, niso bile povzročene s strani organov pregona, kot je trdil v svoji pritožbi. Ta del pritožbe je bil zato očitno neutemeljen. Glede očitkov o pomanjkanju učinkovite preiskave teh dogodkov pa je Sodišče presodilo, da je pritožnik izgubil status žrtve, saj so bolgarske oblasti priznale neučinkovitost prvotne preiskave iz leta 2020 in izvedle novo učinkovito preiskavo.

❖ Surovo ravnanje policistov z odvetniškim pripravnikom

Cioffi proti Italiji, sodba z dne 5. 6. 2025

Italija je kršila Konvencijo zaradi grdega ravnanja z odvetniškim pripravnikom na policijski postaji po protestu proti globalizaciji

V sodbi senata v zadevi Cioffi proti Italiji (št. pritožbe 17710/15) je Evropsko sodišče za človekove pravice soglasno razsodilo, da je prišlo do kršitve 3. člena (prepoved nečloveškega ali ponižujočega ravnanja) Evropske konvencije o človekovih pravicah, tako v zvezi z grdim ravnanjem policije z gospodom Cioffijem kot tudi glede kasnejše preiskave (vsebinski in procesni vidik 3. člena Konvencije).

Pritožnik, Andrea Cioffi, je italijanski državljani, rojen leta 1972, ki živi v Neaplju (Italija). Po protiglobalizacijskih demonstracijah v Neaplju marca 2001 v okviru Globalnega foruma o prenovi upravnega vodenja je bilo ranjenih veliko ljudi. Gospoda Cioffija so skupaj s številnimi drugimi protestniki odpustili iz urgentnega oddelka bolnišnice in ga 17. marca 2001 popoldne odpeljali na policijsko postajo Virgilio Raniero.

Izvedena je bila preiskava med drugim zaradi obtožb o ugrabitvi, zlorabi položaja s strani državnih uslužbencev, prisiljevanju in telesnih poškodbah, ki jih je utrpel gospod Cioffi. Zaradi teh ravnanj je bilo obtoženih 31 policistov. Pritožnik je v kazenskem postopku sodeloval kot oškodovanec.

Okrožno sodišče v Neaplju je v sodbi ugotovilo, da so bile osebe, pridržane v tem postopku, žrtve »izjemno hudega ravnanja« (»*gravissime condotte*«), ki je vključevalo naslednje: prisilili so jih, da so hodili po hodniku, obdanem s pripadniki varnostnih organov, ki so jih izmenično udarjali z dlanmi, brcali, spotikali, pljuvali in jih verbalno žalili; prisiljeni so bili klečati s sklenjenimi rokami za glavo, ves čas so morali molčati in niso smeli komunicirati s svojimi odvetniki ali obvestiti družinskih članov o svojem položaju; odvzeli so jim mobilne telefone, v nekaterih primerih pa so jih tudi poškodovali; pretepali so jih in nad njimi izvajali različne oblike fizičnega nasilja; grozili so jim in jih verbalno nadlegovali; prav tako jim ni bilo dovoljeno jesti, piti ali uporabljati stranišča.

Okrožno sodišče je ugotovilo, da je bil gospod Cioffi večkrat pretepen, tudi med klečanjem s sklenjenimi rokami za glavo. Ko se je predstavil kot odvetniški pripravnik in vprašal, zakaj je pridržan brez uradne odreditve, so ga pričeli fizično maltretirati. Sodišče je takšno ravnanje označilo kot »posebej nesprejemljivo«. Policisti so ga zaničevalno imenovali »*l'avvocato*« (»odvetniček«) in mu dali vedeti, da vedo, kje živi.

Glede kaznivih dejanj, vključno s telesno poškodbo in prisiljevanjem, je okrožno sodišče odločilo, da je treba postopek ustaviti, ker je pregon zastaral. Med drugimi razsodbami je bilo deset policistov spoznanih za krive ugrabitve in obsojenih na zaporne kazni do dveh let in osmih mesecev, skupaj s prepovedjo opravljanja javne službe. Štirinajst policistov se je na sodbo pritožilo.

Januarja 2013 je Pritožbeno sodišče v Neaplju prvostopenjske obsodilne sodbe spremenilo in posledično je razveljavilo tudi izrečene ukrepe prepovedi opravljanja javne službe. Oktobra 2015 je razsodbo potrdilo Kasacijsko sodišče (vrhovno sodišče). Ob zaključku postopka so bila vsa kazniva dejanja dokončno zastarana, razen v primeru treh policistov, ki so se izrecno odpovedali uveljavljanju zastaralnega roka (»*rinuncia alla prescrizione*«; dva od teh sta bila obsojena na nekajmesečno zaporno kazen, a je pritožbeno sodišče odločilo, da se zaporna kazen in kazen prepovedi opravljanja javnih funkcij ne izvršita).

ESČP je presodilo, da so italijanska sodišča dejstva o grdem ravnanju s strani policije jasno ugotovila, in jih med drugim opisala kot »posebej gnusna«. Sodišče je tudi presodilo, da je bila nadaljnja preiskava nezadostna – čeprav je bilo obtoženih 31 uradnikov zaradi več kaznivih dejanj, so bile skoraj vse zadeve ustavljene zaradi zastaranja.

Sodnika *Georgios A. Serghides* (Ciper) in *Anna Adamska-Gallant* (Poljska) sta dala skupno delno odklonilno ločeno mnenje, ker se nista strinjala z odločitvijo večine, da ni treba obravnavati pritožb po 5. in 13. členu (pravica do svobode in varnosti ter pravica do učinkovitega pravnega sredstva) Konvencije. Po njunem mnenju bi moralo Sodišče te pritožbe samostojno vsebinsko presoditi, saj gre prav tako za temeljne pravice, ki zahtevajo neodvisno in podrobno presojo, ki bi ne smela biti odvisna od morebitnega prekrivanja ali soodvisnosti med njimi – še posebej glede na to, da so italijanska sodišča dejanja policije (pridrzanje brez odločbe) označila kot »ugrabitev« (»*sequestro*«). Prav tako sta bila kritična do vključitve pritožbenih navedb po 6. členu (pravica do poštenega sojenja) v presojo po 3. členu Konvencije, saj imajo te pritožbene navedbe samostojen pravni pomen, poleg vsega pa niti niso bile posebej komunicirane. Po njunem mnenju je takšna združitev v nasprotju z načelom vladavine prava in avtonomnosti ter samostojnosti teh dveh členov Konvencije.

Skratka, menita, da bi moralo sodišče celovito obravnavati vse očitane kršitve in da je s površnim pristopom ogrozilo svojo vlogo varuha Konvencije.

3. člen EKČP (prepoved nečloveškega ali poniževalnega ravnanja)

8. člen EKČP (pravica do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja)

14. člen EKČP (prepoved diskriminacije)

❖ Pozitivne obveznosti države: kaznivost spolnih odnosov brez privolitve

L. in drugi proti Franciji, sodba z dne 24. 4. 2025

Neizpolnitev pozitivnih obveznosti Francije, ki ji nalagajo, da v praksi uveljavi kazenskopravni sistem, po katerem so spolni odnosi brez privolitve kaznivi

V sodbi senata v zadevi L. in drugi proti Franciji (št. pritožb 46949/21, 24989/22 in 39759/22) je Evropsko sodišče za človekove pravice soglasno razsodilo, da je prišlo do kršitve 3. člena (prepoved nečloveškega ali poniževalnega ravnanja) in 8. člena (pravica do spoštovanja zasebnega življenja) Evropske konvencije o človekovih pravicah v vseh treh primerih pritožb ter kršitve 14. člena (prepoved diskriminacije) v povezavi s 3. in 8. členom v primeru pritožbe št. 46949/21.

V vseh treh primerih so pritožnice trdile, da francoski pravni red in praksa niso nudili učinkovite zaščite pred posilstvom, ter da njihov status mladoletnih oseb in ranljive okoliščine v času spornih dogodkov niso bili ustrezno upoštevani. Pritožbe so se nanašale predvsem na izpolnjevanje dolžnosti države (»pozitivne obveznosti«) po 3. in 8. členu Konvencije, tako v vsebinskem kot postopkovnem smislu.

Sodišče je ugotovilo, da francoski preiskovalni organi in domača sodišča v vseh treh primerih niso ustrezno zaščitili pritožnic, ki so prijavila dejanja posilstva in so bile v času dogodkov stare le 13, 14 oziroma 16 let.

V dveh primerih je Sodišče posebej izpostavilo, da kazenski postopki niso bili vodeni pravočasno ali z ustrezno skrbnostjo.

V vseh treh primerih so domača sodišča po oceni Sodišča napačno presodila pomen okoliščin v zvezi z dogodki in niso dovolj upoštevala, ali so bile pritožnice glede na svojo starost in izjemno ranljiv položaj sploh zmožne razumeti pomen spolnega dejanja in podati veljavno privolitev.

Sodišče je poudarilo, da mora biti privolitev izražena kot svobodna volja za sodelovanje v spolnem odnosu v določenem trenutku in v konkretnih okoliščinah. Ugotovilo je, da je Francija – glede na takratni pravni okvir in način njegove uporabe – opustila svojo dolžnost, da v praksi zagotovi kazenskoopravni sistem, ki bi bil sposoben kaznovati spolna dejanja brez privolitve.

Obenem je Sodišče opozorilo, da ni odločalo o kazenski odgovornosti storilcev teh dejanj, zato te sodbe ni mogoče razumeti kot odločitev o krivdi obdolžencev v posameznih primerih.

V prvi zadevi je Sodišče ugotovilo še kršitev 14. člena v povezavi s 3. in 8. členom Konvencije zaradi sekundarne viktimizacije in diskriminatornega ravnanja, kateremu je bila pritožnica izpostavljena.

3. člen EKČP (prepoved nečloveškega ali poniževalnega ravnanja)

5. člen EKČP (pravica do prostosti in varnosti)

❖ Neizčrpanje pravnih sredstev

Mansouri proti Italiji, sodba z dne 29. 4. 2025 (veliki senat)

Sodišče je zavrnilo pritožbo tunizijskega državljana, ki se je pritoževal nad pogoji vrnitve v Tunizijo, ker se predhodno ni obrnil na italijanska sodišča

V odločbi v zadevi Mansouri proti Italiji (št. pritožbe 63386/16) je Evropsko sodišče za človekove pravice z večino razsodilo, da je pritožba nedopustna. Odločitev je dokončna.

Zadeva se je nanašala na zakonitost in pogoje pridržanja tunizijskega državljana na ladji Splendid med vračanjem v državo izvora zaradi odločbe mejne policije o zavrnitvi vstopa v državo, ker ni imel vstopnega vizuma.

Sodišče je zavrnilo pritožnikove očitke na podlagi 5. člena (pravica do svobode in varnosti) Evropske konvencije o človekovih pravicah. Presodilo je, da pritožnik ni izkoristil učinkovitih domačih pravnih sredstev, ki jih je navedla vlada, in sicer: odškodninskega zahtevka in nujnega predloga za začasno pravno zaščito. S tem nacionalnim sodiščem ni omogočil, da bi opravila svojo temeljno vlogo v sistemu varstva Konvencije, saj je Evropsko sodišče za človekove pravice namenjeno kot subsidiarni organ.

Sodišče je poudarilo, da bi – če bi pritožnik izkoristil notranje pravne poti v skladu z veljavno zakonodajo – sodišča dobila možnost presoditi, ali so izpodbijane omejitve pomenile »odvzem svobode« in, če da, ali so bile skladne s Konvencijo. Če bi nato vložil pritožbo pred

strasbourškimi sodiščem, bi to razpolagalo z dejanskimi in pravnimi ugotovitvami nacionalnih sodišč, vključno z njihovo presojo. Poleg tega italijanska sodišča zaradi odsotnosti postopka niso imela možnosti obravnavati vprašanja razlage določb Zakonika o schengenskih mejah in njegove Priloge V ali njihove skladnosti s temeljnimi pravicami, prav tako pa niso mogla po potrebi zahtevati predhodnega odločanja Sodišča Evropske unije.

Sodišče je še enkrat poudarilo, da imajo pogodbenice – ob spoštovanju mednarodnega prava in obveznosti iz Konvencije – pravico nadzorovati vstop, bivanje in odstranitev tujcev. Prav na tem področju je posebej pomembno, da nacionalna sodišča dobijo priložnost za razlago domačega prava in za preprečevanje ali popravo morebitnih kršitev Konvencije.

Sodišče je tudi presodilo, da splošne nastanitvene razmere na ladji *Splendid*, četudi so morda povzročile frustracije pritožniku, niso dosegle praga resnosti, ki bi bil potreben, da bi šlo za kršitev 3. člena Konvencije (prepoved nečloveškega ali poniževalnega ravnanja). Zato so bile pritožbe na podlagi 3. in 13. člena (pravica do učinkovitega pravnega sredstva) Konvencije očitno neutemeljene.

3. člen EKČP (prepoved ponižujočega ravnanja in obveznost izvedbe preiskave)

13. člen EKČP (pravica do učinkovitega pravnega sredstva)

❖ Zagotovitev brezplačne zobne proteze zaporniku

Benyukh proti Ukrajini, sodba z dne 26. 6. 2025

Zavrnitev zagotovitve brezplačne zobne proteze zaporniku je predstavljala kršitev njegovih pravic

V sodbi v zadevi Benyukh proti Ukrajini (pritožba št. 39150/20) je Evropsko sodišče za človekove pravice soglasno rabsodilo, da je prišlo do kršitve 3. člena (prepoved nečloveškega ali ponižujočega ravnanja) in kršitve 13. člena (pravica do učinkovitega pravnega sredstva) Evropske konvencije o človekovih pravicah.

Zadeva se je nanašala na zobozdravstveno oskrbo gospoda Benyuha med prestajanjem zaporne kazni, zlasti na 19-mesečno zamudo pri zagotovitvi zobne proteze, kljub obstoju zakonskih določb o dolžni skrbi, ki zapornikom z ugotovljeno potrebo in brez sredstev omogočajo brezplačno protezo.

Sodišče je ugotovilo, da so te določbe o dolžni skrbi postale neučinkovite zaradi kombinacije zakonodajnih, upravnih in finančnih ovir v primeru gospoda Benyuha. Ni dvomilo, da mu je pomanjkanje zobne proteze povzročalo bolečine pri hranjenju, spremenilo govor in videz obraza ter povzročalo duševno stisko, ki so jo dodatno poslabšala še druga zdravstvena stanja. Sodba je dokončna.

6. člen EKČP (pravica do poštenega sojenja) – prvi odstavek

8. člen EKČP (pravica do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja)

18. člen EKČP (omejitev restrikcij pravic)

❖ Politično motiviran postopek zoper direktorja protikorupcijskega urada

Sytnyk proti Ukrajini, sodba z dne 24. 4. 2025

Resne procesne kršitve v postopku zoper visokega uradnika protikorupcijske komisije, v času spora z organi pregona

V sodbi senata v zadevi Sytnyk proti Ukrajini (št. pritožbe 16497/20) je Evropsko sodišče za človekove pravice soglasno razsodilo, da je prišlo do kršitve prvega odstavka 6. člena (pravica do poštenega sojenja), kršitve 8. člena (pravica do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja) in kršitve 18. člena (omejitev restrikcij pravic) Evropske konvencije o človekovih pravicah.

Pritožnik Sytnyk je ukrajinski državljan, rojen leta 1979, in živi v mestu Brovari (Kijevska regija, Ukrajina). Bil je direktor Nacionalnega protikorupcijskega urada Ukrajine od leta 2015 do 2022, ki je osrednji organ izvršne oblasti, ki preiskuje obtožbe o korupciji zoper visoke državne uradnike.

Zadeva se je nanašala na postopek proti pritožniku, visokemu javnemu uslužbencu s področja boja proti korupciji, obtoženemu sprejemanja daril – konkretno počitnic – v nasprotju z Zakonom o prekrških. Leta 2019 je bil spoznan za krivega, njegovo ime pa je bilo za nedoločen čas vpisano v javni register koruptivnih uradnikov.

Postopek se je odvijal v ozračju konflikta med protikorupcijskimi in tožilsko-preiskovalnimi organi, pri čemer so se v medijih pojavljale medsebojne obtožbe o nezakonitem ravnanju. Generalni tožilec je med drugim izjavil, da je gospod Sytnyk očitno »pozabil poravnati precej visoke račune za počitnice svoje družine in prijateljev«. Na koncu se je izkazalo, da je šlo za korist v znesku 250 EUR in ne 16.000 EUR, kot so poročali mediji.

Sodišče je ugotovilo resne kršitve v sodnem postopku. Sodišča so se pri obsodbi gospoda Sytnyka izključno oprla na nedosledne izjave ene osebe glede počitnic in povezanih stroškov, ne da bi ocenila ključne argumente obrambe ali upoštevala pričanja prič. Prav tako niso obravnavala njegovih pomislekov glede nepristranskosti sodnika, ki je odločal o zadevi.

Vpis gospoda Sytnyka v register koruptivnih uradnikov je imel nesorazmeren vpliv na njegovo zasebno življenje, saj je in bo še naprej metal senco dvoma na njegov ugled in spodkopaval njegovo poklicno verodostojnost.

Poleg tega je Sodišče ugotovilo, da je postopek potekal s prikritimi nameni. Cilj ni bil preprečevanje korupcije v javni upravi, temveč bolj osebni napad na integriteto gospoda Sytnyka.

6. člen EKČP (pravica do poštenega sojenja) – prvi odstavek

13. člen EKČP (pravica do učinkovitega pravnega sredstva)

❖ Dolgotrajnost sodnih postopkov

ARB SHPK in drugi proti Albaniji, sodba z dne 27. 5. 2025

Dolgotrajno sojenje na albanskih sodiščih vodi v kršitve pravice do poštenega sojenja

V sodbi senata v zadevi ARB SHPK in drugi proti Albaniji (št. pritožb 39860/19, 38996/20, 6142/22 in 27370/22) je Evropsko sodišče za človekove pravice soglasno razsodilo, da je prišlo do kršitve prvega odstavka 6. člena (pravica do poštenega sojenja) Evropske konvencije o človekovih pravicah glede pritožb podjetja ARB SHPK in gospoda Gazidedje ter kršitve 13. člena (pravica do učinkovitega pravnega sredstva) glede pritožbe gospoda Gazidedje.

Zadeva se je nanašala na domnevno pretirano dolgotrajnost sodnih postopkov pred albanskimi sodišči. Sodišče je ugotovilo, da so bile zamude v trajanju osmih let in šestih mesecev ter sedmih let v zadevah podjetja ARB SHPK pred vrhovnim sodiščem prekomerne.

V zvezi z zadevo gospoda Gazidedje je Sodišče opozorilo, da slednji kljub prisojeni odškodnini zaradi dolgotrajnosti postopka le-te ni prejel, prav tako pa njegov primer po skoraj devetih letih (natančneje: osem let in enajst mesecev) še vedno ni bil pravnomočno rešen pred albanskimi sodišči, kar je nesorazmerno dolgo.

Na podlagi 46. člena (zavezujoča narava in izvrševanje sodb) Konvencije je Sodišče navedlo, da mora Albanija predvsem zmanjšati sodne zaostanke na različnih ravneh sodišč, in sicer z zapolnitvijo sodniških mest in zagotovitvijo potrebnih virov za delovanje sodnega sistema.

6. člen EKČP (pravica do poštenega sojenja) – prvi odstavek

❖ Član senata ni sodeloval pri zaslišanju prič

Manolache proti Romuniji, sodba z dne 3. 6. 2025

Ker sodnika, ki sta izrekla obsodilno sodbo po oprostilni sodbi na prvi stopnji, nista neposredno zaslišala relevantnih prič, je prišlo do kršitve Konvencije

V sodbi senata v zadevi Manolache proti Romuniji (št. pritožbe 7908/17) je Evropsko sodišče za človekove pravice soglasno razsodilo, da je prišlo do kršitve prvega odstavka 6. člena (pravica do poštenega sojenja) Evropske konvencije o človekovih pravicah.

Zadeva se je nanašala na poštenost kazenskega postopka zoper pritožnika, policista. Sojeno mu je bilo zaradi zlorabe vpliva; sprva je bil oproščen, nato pa pravnomočno obsojen pred pritožbenim sodiščem v Piteștiju. Eden od dveh sodnikov v senatu, ki je izdal obsodilno sodbo, pa ni bil prisoten ob zaslišanju vseh prič (prisoten je bil drug sodnik, ki pa ni sodeloval pri izdaji sodbe).

Sodišče je ugotovilo, da je pritožbeno sodišče v sodbi z dne 2. novembra 2016 dejansko na novo razlagalo izpovedbe prič, ki so bile odločilne za primer, vendar oba sodnika nista neposredno zaslišala teh prič, temveč samo sodnik, ki je predsedoval dvočlanskemu senatu. Zato zahteve poštenega sojenja niso bile spoštovane.

Sodišče je opozorilo na posebnosti primera: šlo je za postopek na drugi stopnji po oprostitilni sodbi sodišča prve stopnje, kar pomeni, da bi moralo pritožbeno sodišče po uradni dolžnosti zasliši ključne priče (glej primer [Miron proti Romuniji](#), točke 31–34, 5. 11. 2024). Poleg tega je šlo za senat z dvema sodnikoma, pri čemer je bila potrebna soglasna odločitev.

8. člen EKČP (pravica do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja)

❖ Pojasnilna dolžnost zdravnika in privolitev pacienta v medicinski poseg

S. O. proti Španiji, sodba z dne 26. 6. 2025

Španske oblasti niso zaščitile ženske, ki je bila podvržena medicinskemu posegu brez njenega informiranega soglasja

V sodbi senata v zadevi S. O. proti Španiji (pritožba št. 5742/22) je Evropsko sodišče za človekove pravice soglasno razsodilo, da je prišlo do kršitve 8. člena (pravica do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja) Evropske konvencije o človekovih pravicah.

Zadeva se je nanašala a) na odstranitev bradavice in kolobarja gospe S. O. (državljanke Venezuele, ki živi v Madridu), domnevno brez njenega soglasja, med operacijo za ohranitveno kirurško zdravljenje dojke (angl. *breast conserving surgery*) zaradi raka, in b) na kasnejši sodni postopek.

Sodišče je najprej ugotovilo, da ima postopek, ki ga je izvedla bolnišnica, lahko pomembne posledice za fizično in duševno počutje ženske, njeno samopodobo in samozavest ter njeno spolno življenje. Zaradi teh okoliščin je ta primer in vprašanje privolitve spadalo pod varstvo iz 8. člena Konvencije. Sodišče je poudarilo, da je pravni okvir v Španiji glede medicinske privolitve ustrezen.

V tej zadevi je bila privolitev S. O. sicer pridobljena in podana za poseg na splošno, vendar brez posebne razprave o možnosti odstranitve prsne bradavice in kolobarja kot dela siceršnjega cilja odstranitve raka. Sodišče je opozorilo, da je špansko višje sodišče presodilo, da je bila taka privolitev zadostna.

Glede obrazca za privolitev je Sodišče razsodilo, da ni bil dovolj jasen za osebo brez medicinskega znanja, da bi lahko razumela, kateri od posegov, navedenih v obrazcu, se štejejo za spremembo kirurške tehnike, ki jo pokriva informirana privolitev – zlasti pa, da podpis pomeni sprejemanje možnosti odstranitve prsne bradavice in kolobarja. Sodišče je ponovno poudarilo, da mora po španskem pravu, kadar je zahtevana pisna privolitev, obrazec vsebovati dovolj informacij o posegu in njegovih tveganjih, da lahko pacient sprejme informirano odločitev.

Višje sodišče nadalje ni preučilo, ali so zdravniki S. O. izrecno obvestili o možnosti odstranitve bradavice in kolobarja. Sodišče je presodilo, da bi morali zdravniki, glede na naravo in namen kirurškega posega za ohranitev dojke, splošna tveganja in posledice takega posega ter nepopolne odstranitve tumorja, pa tudi glede na posebne okoliščine S. O., pritožnico predhodno obvestiti o možnosti odstranitve kolobarja in bradavice. Španska sodišča bi morala biti pozorna na posledice, ki bi jih to lahko imelo za njeno samopodobo in spolno življenje, ter bi morala to vprašanje ustrezno nasloviti v postopku.

Skupno gledano španski organi niso ustrezno odgovorili na trditve S. O. glede odsotnosti veljavne informirane privolitve. Niso pravilno in zadostno uporabili obstoječega pravnega okvira za zaščito njene avtonomije, s čimer so kršili 8. člen Konvencije.

11. člen EKČP (svoboda zbiranja in združevanja)

❖ Obsodba zaradi nošnje plastičnega vizirja na demonstracijah

Russ proti Nemčiji, sodba z dne 20. 5. 2025

Premalo utemeljena kazenska obsodba zaradi nošenja plastičnega vizirja med protestom

V sodbi senata v zadevi Russ proti Nemčiji (št. pritožbe 44241/20) je Evropsko sodišče za človekove pravice soglasno razsodilo, da je prišlo do kršitve 11. člena (svoboda zbiranja in združevanja) Evropske konvencije o človekovih pravicah.

Zadeva se je nanašala na kazensko obsodbo gospoda Russa, ker je leta 2015 na demonstracijah proti odprtju novih prostorov Evropske centralne banke v Frankfurtu na Majni nosil plastični vizir, s čimer je kršil splošno prepoved nošenja zaščitnih sredstev („*Schutzwaffen*“) na javnih shodih na prostem v Nemčiji.

Sodišče je presodilo, da so nacionalna sodišča pri presoji upoštevala pritožnikovo pravico do svobode izražanja, niso pa tehtala njegove pravice do svobode zbiranja v razmerju do cilja preprečevanja nereda in nasilja. Prav tako niso ocenila značilnosti konkretnega protesta. Ker nacionalna sodišča niso pojasnila, zakaj naj bi improvizirani vizir predstavljal grožnjo javni varnosti, je Sodišče zaključilo, da razlogi za kazensko obsodbo gospoda Russa niso bili zadostni.

1. člen Protokola št. 1 h Konvenciji

❖ Odvzem premoženja nepojasnjene izvora

Păcurar proti Romuniji, sodba z dne 24. 6. 2025

Evropsko sodišče za človekove pravice je razsodilo, da je bila zaplemba nepojasnjene premoženja javnega uslužbenca zakonita, saj je sledila preverjanju s strani Nacionalne agencije za integriteto, sproženemu zaradi nepravilno izpolnjenih izjav o premoženjskem stanju

V sodbi senata v zadevi Păcurar proti Romuniji (pritožba št. 17985/18) je Evropsko sodišče za človekove pravice soglasno razsodilo, da ni prišlo do kršitve prvega odstavka 6. člena (pravica do poštenega sojenja) in kršitve 1. člena Protokola št. 1 (varstvo premoženja) k Evropski konvenciji o človekovih pravicah

Zadeva se je nanašala na odvzem premoženja, ki je pripadalo gospodu Păcurarju, na podlagi zakonskih določb, katerih namen je ohranjanje integritete pri opravljanju javne funkcije, saj izvor premoženja ni bil pojasnjen. Do odvzema približno 57.000 evrov vrednega premoženja je prišlo po tem, ko je Nacionalna agencija za integriteto sprožila preverjanje zaradi tega, ker

pritožnik ni pravilno izpolnil svojih izjav o premoženju. Odvzem je odredilo pritožbeno sodišče v Cluju februarja 2016.

Sodišče je posebej poudarilo, da se 6. člen Konvencije v tej zadevi uporablja v civilnem, ne pa kazenskem smislu, saj postopek ni zadeval ugotavljanja kazenske odgovornosti.

Gospod Păcurar je imel dovolj možnosti za sodelovanje v postopku – tako pisno kot ustno – in ga je zastopal odvetnik po njegovi izbiri. Postopek ni bil arbitraren. Poleg tega je bilo ugotovljeno, da je bilo obrnjeno dokazno breme glede zakonitosti pridobitve premoženja, kot so ga uporabila romunska sodišča, zakonito.

Sodišče je tudi ugotovilo, da je bil postopek odvzema sorazmeren, saj so v pravnem okviru, po katerem je bil odvzem izveden, obstajali zadostni varovalni mehanizmi. Romunija je delovala znotraj svojega polja proste presoje v boju proti korupciji v javni upravi, v okviru evropskega konteksta, kjer se od držav pričakuje sprejetje konkretnih ukrepov na tem področju.

❖ Zaseg in odvzem neprijavljene gotovine ob prečkanju državne meje

Aksüngür in drugi proti Srbiji, sodba z dne 24. 6. 2025

Zaplemba neprijavljene gotovine na srbski meji je bila nesorazmerna

V sodbi senata v zadevi Aksüngür in drugi proti Srbiji (pritožba št. 69080/13 in štiri druge) je Evropsko sodišče za človekove pravice soglasno razsodilo, da je prišlo do kršitve 1. člena Protokola št. 1 (varstvo premoženja) k Evropski konvenciji o človekovih pravicah.

Zadeva se je nanašala na zaseg in odvzem denarnih zneskov nad 10.000 EUR, ki jih pritožniki niso prijavili ob ločenem prečkanju meja Srbije.

Sodišče je ugotovilo, da širok in nejasen zakonodajni okvir, skupaj z ozko presojo s strani srbskih sodišč, ni omogočal zagotovitve potrebnega poštenega ravnotežja med zahtevami splošnega interesa* in varstvom pravice pritožnikov do mirnega uživanja njihovega premoženja. Srbska sodišča se niso resno poglobila v presojo, katere sankcije so bile v vsakem posameznem primeru nujne.

*Drugi odstavek 1. člena Protokola št. 1: Ta določba pa nikakor ne omejuje pravice držav, da uveljavijo zakone, za katere menijo, da so potrebni za nadzor nad uporabo premoženja v skladu s **splošnimi interesi** /.../.

4. člen Protokola št. 4 h Konvenciji

3. člen EKČP (prepoved ponižujočega ravnanja in obveznost izvedbe preiskave)

❖ Sistem samodejne odstranitve prosilcev za mednarodno zaščito na Madžarskem

H. Q. in drugi proti Madžarski, sodba z dne 24. 6. 2025

Madžarska mora sprejeti ukrepe za preprečevanje nadaljnjega kolektivnega izгона in zagotoviti učinkovit dostop do postopka za mednarodno zaščito

V sodbi senata v zadevi H. Q. in drugi proti Madžarski (pritožbe št. 46084/21, 40185/22 in 53952/22) je Evropsko sodišče za človekove pravice soglasno razsodilo, da je prišlo do kršitve 4. člena Protokola št. 4 (prepoved kolektivnega izгона tujcev) k Evropski konvenciji o človekovih pravicah v zvezi z vsemi tremi pritožniki, kršitve 13. člena (pravica do učinkovitega pravnega sredstva) Konvencije v povezavi s 4. členom Protokola št. 4 v zvezi z vsemi tremi pritožniki in kršitve 3. člena (prepoved nečloveškega ali poniževalnega ravnanja – procesni vidik) Konvencije v zvezi z dvema od pritožnikov.

Zadeva se je nanašala na odstranitev pritožnikov z Madžarske v Srbijo na podlagi člena 5(1b) Zakona o državni meji, brez presoje njihovih individualnih okoliščin, ter na njihovo domnevno onemogočeno uveljavljanje postopka za mednarodno zaščito, ki ga je bilo po prehodnem zakonu iz leta 2020 mogoče začeti le po uspešno opravljenem predhodnem postopku na madžarskem veleposlaništvu v Beogradu (t. i. »veleposlaniški postopek«). Eden izmed pritožnikov je bil odstranjen ob vložitvi prošnje za azil po poteku dovoljenja za prebivanje; preostala dva, ki sta vstopila na Madžarsko na nezakonit način, pa sta bila odstranjena iz bolnišnice po zdravljenju hudih poškodb zaradi nesreče.

Sodišče je ugotovilo, da je sistem samodejnih odstranitvev že v številnih zadevah proti Madžarski vodil do ugotovitve kršitve 4. člena Protokola št. 4, prav tako pa je bil ta sistem s strani Sodišča Evropske unije razglašen za neskladen s pravom Evropske unije. Kljub temu je zadevna država sistem ohranila in se nanj oprla pri odstranitvi pritožnikov v tej zadevi. Posledično ni bila opravljena nikakršna individualna presoja njihovih okoliščin pred odstranitvijo, kar je Sodišče pripeljalo do zaključka, da so bili izgoni kolektivne narave.

Poleg tega je Sodišče ugotovilo, da je bil »veleposlaniški postopek«, ki je bil edini način prosilcev za mednarodno zaščito na Madžarskem za vstop v državo, neustrezno urejen in brez zadostnih zaščitnih mehanizmov.

Na podlagi 46. člena (zavezujoča narava in izvrševanje sodb) Konvencije je Sodišče poudarilo nujnost, da madžarske oblasti takoj in ustrezno ukrepajo za preprečitev nadaljnjih primerov kolektivnih izgonov ter zagotovijo resničen in učinkovit dostop do postopka za mednarodno zaščito za vse, ki za to zaščito zaprosijo.

14. člen EKČP (prepoved diskriminacije)

❖ Ne-diskriminatorno policijsko preverjanje identitete

Seydi in drugi proti Franciji, sodba z dne 26. 6. 2025

Sodišče ugotavlja, da preverjanje identitete pritožnikov s strani policije ni bilo opravljeno na diskriminatoren način, z izjemo enega primera

V sodbi senata v zadevi Seydi in drugi proti Franciji (pritožba št. 35844/17) je Evropsko sodišče za človekove pravice soglasno razsodilo, da ni prišlo do kršitve 14. člena (prepoved diskriminacije) v povezavi z 8. členom (pravica do spoštovanja zasebnega življenja) Evropske konvencije o človekovih pravicah v njenem procesnem vidiku, glede dolžnosti ugotavljanja, ali so k preverjanju identitete šestih pritožnikov prispevali diskriminatorni razlogi; da ni prišlo do kršitve 14. člena v povezavi z 8. členom Konvencije v njenem materialnem vidiku, glede domnevne diskriminatorne narave preverjanja identitete petih od šestih pritožnikov; s šestimi glasovi proti enemu, da je prišlo do kršitve 14. člena v povezavi z 8. členom Konvencije, v njenem materialnem vidiku, glede domnevno diskriminatorne narave preverjanja identitete šestega pritožnika; soglasno, da ni prišlo do kršitve 13. člena Konvencije (pravica do učinkovitega pravnega sredstva).

Zadeva se je nanašala na policijska preverjanja identitete, ki so jim bili med letoma 2011 in 2012 podvrženi pritožniki, ki so se opredelili kot osebe afriškega ali severnoafriškega porekla, in za katera so trdili, da so pomenila rasno ali etnično profiliranje.

Kar zadeva procesni vidik in domnevno opustitev dolžnosti ugotavljanja, ali so k preverjanju identitete prispevali diskriminatorni razlogi, je Sodišče ugotovilo, da so nacionalna sodišča to dolžnost izpolnila z uravnoteženo, objektivno in celovito presojo obravnavanih primerov.

Glede materialnega vidika in domnevne diskriminatorne narave preverjanja identitete je Sodišče najprej presodilo, da je bil pravni in upravni okvir, ki je veljal v času dogodkov, skladen z zahtevami 14. člena v povezavi z 8. členom Konvencije in ni razkrival sistemske pomanjkljivosti.

Drugič, glede vprašanja dokazovanja diskriminacije je moralo Sodišče v vsakem primeru posebej oceniti, ali sporna dejstva – presojana v kontekstu razmer v Franciji, tako glede načina izvedbe preverjanj kot okoliščin – predstavljajo domnevo diskriminatornega ravnanja. Če bi bila ta domneva podana, bi bilo nato treba presoditi, ali je zadevna država ponudila objektivno, nediskriminatorno utemeljitev preverjanj.

Tako kot nacionalna sodišča je tudi Sodišče ugotovilo, da v zvezi s preverjanjem identitete petih od šestih pritožnikov, ki so imela vsaj eno pravno podlago, ni bilo predloženih posameznih, na videz utemeljenih dokazov o razlikovanju v ravnanju, s katerimi bi bilo mogoče dokazati obstoj dovolj močnih, jasnih in skladnih indicev, ki bi utemeljevali domnevo diskriminatornega ravnanja.

V. Obvestila sodiščem

1. Novi sodniki

V sredo, 11. junija 2025, so pred predsednico Državnega zbora mag. Urško Klakočar Zupančič prisegli:

Barbara BAJEC

na sodniško mesto okrajne sodnice na Okrajnem sodišču v Kopru,

Kristina BOŽIČ TROŠT

na sodniško mesto okrajne sodnice na okrajnem sodišču v Kopru,

mag. Maja GABRIJELČIČ

na sodniško mesto okrožne sodnice na Okrožnem sodišču v Mariboru,

Vanja JELEN POLANC

na sodniško mesto okrožne sodnice na Okrožnem sodišču v Mariboru,

Tatjana KOFJAČ

na sodniško mesto okrožne sodnice na Delovnem sodišču v Kopru,

Mitja KOZAR

na sodniško mesto okrožnega sodnika na Okrožnem sodišču v Mariboru,

dr. Irena MERC

na sodniško mesto okrožne sodnice na Okrožnem sodišču v Mariboru,

Anja PETERLIN

na sodniško mesto okrajne sodnice na Okrajnem sodišču v Kopru,

mag. Mirijam PINTER KAVRAN

na sodniško mesto okrožne sodnice na Okrožnem sodišču v Mariboru,

Jasna PJEVIĆ FIŠER

na sodniško mesto okrožne sodnice na Okrožnem sodišču v Mariboru,

Igor SURIĆ

na sodniško mesto okrožnega sodnika na Okrožnem sodišču v Mariboru,

Mateja VEINGERL

na sodniško mesto okrožne sodnice na Okrožnem sodišču na Ptuj.

V ponedeljek, 7. julija 2025, so pred predsednico Državnega zbora zaprisegle:

Mateja FRANK

na sodniško mesto okrajne sodnice na Okrajnem sodišču v Postojni,

Mojca HRASTNIK

na sodniško mesto okrajne sodnice na Okrajnem sodišču v Škofji Loki,

Katja KODRE

na sodniško mesto okrajne sodnice na Okrajnem sodišču v Šmarju pri Jelšah.

2. Prenehanje sodniške službe oziroma funkcije

Meliti Ambrož, višji sodnici svétnici na Upravnem sodišču RS, preneha sodniška funkcija 31. 12. 2025,

Bredi Cerjak Firbas, višji sodnici svetnici na Višjem sodišču v Mariboru, preneha sodniška funkcija 30. 12. 2025,

Pavlini Čepin, okrožni sodnici na Okrožnem sodišču v Krškem, je prenehala sodniška funkcija 31. 5. 2025,

Ani Tamari Kokalj, okrajni sodnici na Okrajnem sodišču v Ljubljani, preneha sodniška funkcija 31. 8. 2025,

Jasminki Pen, višji sodnici svétnici na Višjem sodišču v Mariboru, preneha sodniška funkcija 30. 12. 2025,

Ireni Rozman, okrožni sodnici na Okrožnem sodišču v Ljubljani, preneha sodniška funkcija 12. 8. 2025.

VI. Iz strokovnih revij

V SIF si želimo pomembne članke, prispevke, knjige in komentarje približati tudi tako, da nekatere od njih, ki jih štejemmo za pomembne zaradi njihove aktualnosti, na kratko povzemamo. Hkrati pozivamo vse bralce, da nas obveščate o člankih, prispevkih in knjigah, ki jih vi štejete za pomembne oziroma menite, da bi bili vašim kolegom lahko v pomoč. Predloge pošljite na ossp.vsr@sodisce.si, pri tem navedite podatke o avtorju, naslov dela ipd. ter v stavku ali dveh na kratko predstavite pomembno vsebino.

Izbor aktualnih člankov iz zadnjih števil domačih in tujih strokovnih revij je dostopen na spletnih straneh Centralne pravosodne knjižnice.

1. Domače strokovne revije (izbor člankov)

Izpostavljam:

NOTARSKI VESTNIK, št. 18/2025

- dr. Miodrag Đorđević: KDO NAJ REŠUJE ZAPUŠČINSKE ZADEVE? 30. obletnica delovanja notarjev in Notarske zbornice Slovenije

PРАВNA PRAKSA, št. 17-18/2025

- Saša Prelič in Jerneja Prostor: Nekaj pobud in razmislekov ob noveliranju Zakona o gospodarskih družbah

PРАВNA PRAKSA, št. 20/2025

- Zoran Dimović: Več prava, več krivic? O temeljnih postulatih materialnega prava „dela“ sodnega izvedenstva
- Brina Felc: Pomanjkljiva ureditev postopka sprejema na zdravljenje v nadzorovano obravnavo po Zakonu o duševnem zdravju

PРАВNA PRAKSA, št. 21/2025

- Dunja Jadek Pensa: Korist otroka v luči sodbe ESČP X in drugo zoper Slovenijo z dne 19. decembra 2024
- Andreja Friškovec: Slovenija ni izpolnila obveznosti iz sodbe Sodišča EU
- Nika Zalokar: Pomanjkljivosti pravne ureditve rejništva
- Patricij Maček: Intervju – dr. Igor Kaučič

PРАВNA PRAKSA, št. 22-23/2025

- Bojan Podgoršek: Trideset let notariata v Sloveniji
- Matjaž Voglar: Aktualna procesna vprašanja v postopkih po ZVEtL-1
- Robert Preininger: Razlaga pravil o zastaranju – krediti v švicarskih frankih v luči sodne prakse Vrhovnega sodišča
- Nina Ana Jäger: Analiza ravnanj reprezentativnega sidnikata ter Ministrstva za vzgojo in izobraževanje

PRAVNA PRAKSA, št. 24/2025

- Šime Ivanjko: Kako je bila Slovenija zavedena
- Nika Salamunić: Patološke klavzule v slovenski sodni praksi

PRAVNIK, št. 3-4/2025

- Rok Čeferin: Spoštovanje vrednot je temelj izhoda iz krize
- Jaka Pengov: Načelo kontradiktornosti v postopkih prisilne poravnave v praksi slovenskih sodišč
- Boštjan Koritnik: Žrtve in zmagovalci sage o kreditih v švicarskih frankih

UNIKUM, št. 5/2025

- Davki – Nagrajevanje z opcijami – praktične dileme

F. Tuje strokovne revije (izbor člankov)

Izpostavljam:

ANALI PRAVNOG FAKULTETA U BEOGRADU, št. 4/2024

- Nemanja Stankov: Recruitment of Authoritarian Individuals into Clientelist Networks: A Comparative Study of the Western Balkans

COMMON MARKET LAW REVIEW, št. 1/2025

- Marco Almada, Nicolas Petit: The EU AI Act: Between the rock of product safety and the hard place of fundamental rights
- Federico Ferretti: The consumer image under EU law: Average, rationally bounded and dispositionally vulnerable. What are the prospects for protection in digital markets?
- Miklós Király: Forum à la carte: Free movement of lawsuits in the EU after Inkreal?
- Máire Ní Shúilleabháin: Curbing forum actoris in EU divorce litigation: The ECJ's judgment in BM v LO
- Hannah Zaruchas: Challenging Dublin transfers. Revisiting judicial developments in light of the new Asylum and Migration Management Regulation: CZA and X v Staatssecretaris

EC TAX REVIEW, št. 1/2025

- Georg Kofler: The 'Decluttering' of EU Direct Tax Law

EC TAX REVIEW, št. 2/2025

- Jacques Malherbe: DAC 6 and the European Rejection of Professional Secrecy Beyond That of Lawyers: The CJEU Judgment of 29 July 2024
- M. Kondej, M. Wicher: The Binding Nature of Court Judgments in Light of Fundamental Rights and EU Law
- Robbe Basteleurs, Benjamin Beer, João Ochôa: Conference Report: Recent and Pending Cases at the Court of Justice of the European Union on Direct Taxation: Conference in Vienna 2024: Current Trends in Direct Taxation

ERA FORUM, št. 1/2025

- Christopher P Buttigieg Anabel Armeni Cauchi : Going beyond the de Larosière Doctrine: effectiveness with proportionality
- Francesco Depasquale: What will justice in the European Union look like in 10 years, and how could the legal professions in the EU innovate together?
- Ion Gâlea: Nuances of general knowledge: a brief outline of cases involving well-known facts in actions for annulment before the general court of the EU
- Marianna Geraci: Attorney-client privilege in criminal proceedings in the EU: need for common standards

- Costanza Nardocci: The Istanbul Convention: yes and nos
- Michael Wukoschitz: Insolvency protection for package holidays – development, CJEU case law and the new Commission proposal

EUROPEAN COMPETITION LAW REVIEW, št. 5/2025

- Romina Polley in Susanne A. Zimmermann: Access to Real Time Data For Rail Passenger Transport Services-A Comparative Assessment Under EU and German Competition Law
- Nigel Wilson: Merger Reforms in Australia in the Age of Artificial Intelligence

EUROPEAN COMPANY LAW, št. 1/2025

- Erwin R. Roelofs: The Edil Work 2-Case: Refinement of Redefinition of EU Company Law?
- Diogo Pessoa: Insolvency in the European Union: The Relevance of the Balance Sheet

EUROPEAN COMPANY LAW, št. 2/2025

- Martin van Olffen: Modernization of Dutch Company Law
- Steef M. Bartman: The Shell CO₂ Ruling, Considered Partly Through a Group Company Law Perspective

EUROPEAN COMPANY AND FINANCIAL LAW REVIEW, št. 5-6/2024

- Ioannis G. Asimakopoulos in Tobias H. Tröger: Reform of the CMDI Framework – Driving Off With the Brakes On
- Andrea Minto: Certainties and Uncertainties Surrounding Central Bank Digital Currencies (CBDC) vis-a-vis the EU Anti-Money Laundering Regulatory Framework

EUROPEAN CURRENT LAW, št. 5/2025

- Conceptualising Shapes of Fraud in the Context of Protecting the Financial Interests of the European Union

EUROPEAN LAW JOURNAL, št. 4/2024

- Olivier Costa, Gaëlle Marti, Karine Caunes: A roadmap for enlarging and reforming the European Union: Taking the Report of the ‘Group of Twelve’ seriously
- Timothée Ceurremans, Elisabeth David: Countering Democratic Backsliding in (Future) EU Member States: Article 10(3) TEU Unlocked
- Andi Hoxhaj: How to make EU enlargement a fairer and merit-based process: A legal and policy analysis
- Anne Ausfelder, Adam Eick, Miriam Hartlapp, Romain Mespoulet, Sabine Saurugger, Fabien Terpan, Bartolomeo Cappellina: EU soft-law: Non-binding but enforceable

[EUROPEAN HUMAN RIGHTS LAW REVIEW](#), št. 2/2025

- Conor Gearty: Uncertain Homelands: Teh Lessons About Counter-Terrorism From the Irish Experience

[EUROPEAN LABOUR LAW REVIEW](#), št. 2/2025

- Merle Erikson in Annika Rosin: Protection of the occupational health and safety of teleworkers
- Christine Carter: AI surveillance: Reclaiming privacy through informational control
- Gabor Kartyas: Unlimited employee autonomy over working time? The potentially empty notion of autonomous workers in EU law

[EUROPEAN LAW REVIEW](#), št. 2/2025

- Catherine Barnard in Fiona Costello: Is the Workers Regulation 492/2011 Fit for Purpose?
- Manuel Kellerbauer: Does Article 102 TFEU No Longer Protect Less Efficient Competitors? The Challenges of a More Darwinian Approach to Abuse of Dominance
- Ioannis Dimitrakopoulos: Statutes of Limitations and Scope of Article 49(1) of the EU Charter of Fundamental Rights: Weaknesses of the ECJ's Approach in Taricco and Lin

[EUROPEAN REVIEW OF PRIVATE LAW](#), št. 1-2/2025

- Miquel Martin Casals: Special Issue Tort Law Reform in Europe and Beyond. Why is Tort Law Reform So Difficult?
- Bernhard A. Koch: Tort Law Reform in Austria
- Andrea Parziale: The Standardization of Non-pecuniary Damages in a Comparative Perspective: The Cases of Ireland, Italy, and the Netherlands
- Denise Amram: Technological Innovation to Standardize and Harmonize Personal Injury Damages: Practical Scenarios and their Implications on the Compensation Paradigms
- H el ene Guiziou: Coordinating the Compensation Mechanisms for Bodily Injury: a Broader Approach to French Civil Liability Reform

[FamRZ](#), št. 1/2025

- Heinrich Sch urmann: Aktuelles zum Unterhaltsvorschuss

[FamRZ](#), št. 2/2025

- Michael Volmer: Schenkungen durch den Betreuer
- Tobias Fr oschle: Bericht  ber die Rechtsprechung im Betreuungsrecht
- BGH: Unwirksamkeit von Online-Eheschließungen (m. Anm. Claudia Mayer)

[FamRZ](#), št. 3/2025

- Ulrich Rake: Düsseldorfer Tabelle 2025 – moderate Änderungen in Zeiten bundespolitischer Unwägbarkeiten
- Walter Kogel: Ende der juristischen Schmutzeleien bei der Teilungsversteigerung des Familienheims?

[FamRZ](#), št. 4/2025

- Stephanie Herzog: Rechtsprechungsübersicht Erbrecht

[FamRZ](#), št. 5/2025

- Ulrich Rake: Familiengerichtliche Anordnung eines Nestmodells
- BverfG: Ausgestaltung der namensrechtlichen Folgen der Volljährigenadoption (m. Anm. Anatol Dutta)
- BGH: Bekanntgabe des Sachverständigengutachtens bei freiheitsentziehender Unterbringung eines Minderjährigen
- BGH: Geschlossene Unterbringung bei völliger Verwahrlosung

[FamRZ](#), št. 6/2025

- Martin Streicher: Rechtsprechungsübersicht zum FamFG im Jahr 2024

[FamRZ](#), št. 7/2025

- Petra Volke: Vom Umgang mit häuslicher Partnerschaftsgewalt in Kindschaftsverfahren – eine (Rechtsprechungs-)Übersicht

[FamRZ](#), št. 8/2025

- Henrike von Scheliha: Der grenzüberschreitende Status zwischen Kollisionsrecht und Anerkennungsprinzip
- BGH: Verhältnismäßigkeit der geschlossenen Unterbringung Minderjähriger (m. Anm. Birgit Hoffmann)

[FamRZ](#), št. 9/2025

- Joachim Oetter: Die Zurückverweisung von Kindschaftsverfahren wegen Nichteinholung eines familienpsychologischen Gutachtens nach 69 Abs. 1 S. 3 FamFG

[FamRZ](#), št. 10/2025

- Wolfgang Keuter: Entwicklungen im Statusrecht 2024
- BGH: Durch „deed poll“ im Vereinigten Königreich gewählter Nachname als Geburtsname (m. Anm. Christiane von Bary)
- BGH: Verjährungsunterbrechung bei Vollstreckung von Kindesunterhaltsansprüchen

[FamRZ](#), št. 11/2025

- Robert Uerpmann-Witzack: Rechtsprechung des Europäischen Gerichtshofs für Menschenrechte zum Familienrecht seit 2022

[INFORMATOR](#), št. 6889

- Gregori Graovac: Opravdanost određivanja istražnog zatvora zbog iteracijske opasnosti situacijskim delinkventima
-

[INFORMATOR](#), št. 6890

- Vladimir Vučković: Fiducijarno vlasništvo i ovrha na nekretnini u sudskoj praksi

[IPRax](#), št. 1/2025

- C. Thomale: Insolvenzbezogene Lösungsklauseln in Grenzüberschreitenden Sachverhalten
- A. Engel/R. Müller: Grenzen der Rechtswahlfreiheit bei der Spielervermittlung
- J.M. Blaschczok: Die kartellrechtliche Zulässigkeit von Schiedsvereinbarungen

[IPRax](#), št. 2/2025

- C. Budzikiewicz in drugi: Europäisches Kollisionsrecht 2024: Business as usual?

[IPRax](#), št. 3/2025

- N. C. Kranzhöfer: Drittwirkung einer Gerichtsstandsvereinbarung in einem Konnossement kraft materiell-rechtlicher Rechtsnachfolge

[INTERTAX](#), št. 1/2025

- Ana Paula Dourado: Editorial: United Nations, International Tax Justice and Mutual Recognition of Interests
- Sunita Jogarajan, Nikki J. Teo: The Old UN Ghosts Speak: Quo Vadis, International Tax Regime: From Coordination to Cooperation?

[INTERTAX](#), št. 2/2025

- Moritz Scherleitner: Increasing Direct Tax Harmonization and the Role of Tax-Relevant Economic Guarantees in Primary EU Law – a Reflection on a (yet to be Formed) Trend
- Madeleine Merckx: Interest Payments in Case of Amounts Levied in Breach of Union Law: An Analysis Based on Three Recent CJEU Judgments in the Field of VAT

[INTERTAX](#), št. 3/2025

- Valentina Emanuele: The Value Creation Principle: Delving into the Past to Understand Its Future Role in the International Tax Reform

[INTERTAX](#), št. 4/2025

- Xiaorong Li: An Analysis on Expropriation Risks of Top-Up Tax under Pillar Two

[JOURNAL OF EUROPEAN TORT LAW](#), št. 1/2025

- Felipe Jimenez: Rights, Interests, and Tort Law as an Instrument: A Commentary on Gregory C Keatings Reasonableness and Risk

[JURISTEN ZEITUNG](#), št. 10/2025

- Oliver Mörsdorf, Alina-Jasmin Momtazi: Scraping und immaterieller Schadensersatz nach der DSGVO - Was kosten die Sorgen?
- Wenguang Yu: Dogmatische Neujustierung des Verwaltungsvertragsrechts
- Michael Heese: Immaterieller Schadensersatz infolge unerwünschter (E-Mail Werbung?)

[RECUEIL DALLOZ](#), št. 16/2025

- Bérangère Maisonnat: Atteinte a l'environnement et remise en état: les précisions apportées sur la nature et l'exécution de la mesure

[RECUEIL DALLOZ](#), št. 17/2025

- Jean-Christophe Galloux in drugi: Droits et libertés corporels
- Hugues Michelin-Brachet: Admissibilité possible des témoignages anonymisés, une nouvelle limite de franchise au nom du droit a la preuve?

[RECUEIL DALLOZ](#), št. 19/2025

- Sandrine Clavel in Fabienne Jault-Seseke: Droit international privé

[RECUEIL DALLOZ](#), št. 20/2025

- Daniel Chabanol in Christophe Lapp: La justice et le temps, Lorsque l'actualité dépasse la fiction
- Gregoire Leray in Vanessa Monteillet: Droit de l'environnement

[RECUEIL DALLOZ](#), št. 21/2025

- Cycle de conférences (Cour de cassation): retour d'expérience des juridictions pénales internationales
- Nouvelle Bibliotheque de Theses: Le proces et le changement climatique

RSC, št. 1-3/2025

- Yves Mayaud: Le harcèlement moral institutionnel: une solution de droit pénal spécial, des enseignements de droit pénal général
- Emmanuel Dreyer: De la condamnation du délit d'outrage en ligne à l'inscription du défaut de consentement dans la définition des agressions sexuelles
- Julie Alix: Regard ingénu sur la politique criminelle de lutte contre le blanchiment

VII. Iz uradnih listov

Povezave do posameznih uradnih listov:

1. [Uradni list RS, št. 30/2025](#) (30. 4. 2025)
 - Deklaracija o usmeritvah za delovanje Republike Slovenije v institucijah Evropske unije v obdobju januar 2025-junij2026 (DeUDIEU2526)
 - Pravilnik o spremembah Pravilnika o ovojnici za vročanje po pošti v pravnem postopku
2. [Uradni list RS, št. 31/2025](#) (5. 5. 2025)
 - Uredba o določitvi modelov vrednotenja nepremičnin
3. [Uradni list RS, št. 32/2025](#) (6. 5. 2025)
 - Zakon o javnih uslužbencih (ZJU-1)
 - Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni dejavnosti (ZZDej-N)
 - Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o delovnem času in obveznih počitkih mobilnih delavcev ter o zapisovalni opremi v cestnih prevozih (ZDCOPMD-I)
 - Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih (ZTuj-2I)
 - Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zaposlovanju, samozaposlovanju in delu tujcev (ZZSDT-E)
4. [Uradni list RS, št. 33/2025](#) (7. 5. 2025)
5. [Uradni list RS, št. 34/2025](#) (9. 5. 2025)
6. [Uradni list RS, št. 35/2025](#) (13. 5. 2025)
7. [Uradni list RS, št. 36/2025](#) (16. 5. 2025)
 - Zakon o dopolnitvah Zakona o starševskem varstvu in družinskih prejemkih (ZSDP-1G)
 - Zakon o dopolnitvah Zakona o socialno varstvenih prejemkih (ZSVarPre-H)
8. [Uradni list RS, št. 37/2025](#) (23. 5. 2025)
9. [Uradni list RS, št. 38/2025](#) (27. 5. 2025)
10. [Uradni list RS, št. 39/2025](#) (30. 5. 2025)
 - Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o javnih financah (ZJF-J)

11. [Uradni list RS, št. 40/2025 \(4. 6. 2025\)](#)

- Zakon o informacijski varnosti (ZinfV-1)
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o odvzemu premoženja nezakonitega izvora (ZOPNI-B)
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (ZFPPIPP-I)

12. [Uradni list RS, št. 41/2025 \(6. 6. 2025\)](#)

- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvajanju rejniške dejavnosti (ZIRD-C)

13. [Uradni list RS, št. 42/2025 \(13. 6. 2025\)](#)

14. [Uradni list RS, št. 43/2025 \(17. 6. 2025\)](#)

15. [Uradni list RS, št. 44/2025 \(20. 6. 2025\)](#)

16. [Uradni list RS, št. 45/2025 \(20. 6. 2025\)](#)

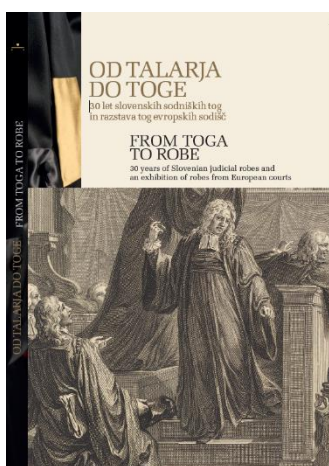
17. [Uradni list RS, št. 46/2025 \(24. 6. 2025\)](#)

18. [Uradni list RS, št. 47/2025 \(27. 6. 2025\)](#)

VIII. Novosti v Centralni pravosodni knjižnici

Spoštovani bralci,

z veseljem vam predstavljamo izbor najnovejših knjižnih pridobitev, ki so v mesecih maju in juniju obogatile naš knjižnični fond. Med novostmi boste našli aktualno strokovno literaturo in najnovejšo zakonodajo, ki obravnava ključna vprašanja pravne teorije in prakse, tako na domači kot na mednarodni ravni. Poleg strokovnih del pa smo pripravili tudi izbor knjig za poletno branje – literaturo, ki ponuja sprostitev, spodbuja razmislek ali odpira nove poglede na družbene in etične teme. Popolni seznam novosti si lahko ogledate na naši spletni strani in na družbenih omrežjih.

Posebej izpostavljamo izid monografije **Od talarja do toge: 30 let slovenskih sodniških tog**, ki je logična nadgradnja lanskoletne razstave sodniških tog, razstavljena v ljubljanski sodni palači med 24. oktobrom in 7. novembrom 2024. Monografija združuje bogato slikovno gradivo s poglobljenimi strokovnimi razlagami razvoja in simbolike sodniških tog tako slovenskih kot evropskih sodišč.

Zgledu Vrhovnega sodišča Republike Slovenije je v letošnjem maju z razstavo sodniških tog sledilo tudi Vrhovno sodišče Latvije, ob koncu leta pa bo razstavo pripravilo tudi Vrhovno sodišče Litve.

Založba Uradni list je v tem obdobju izdala dve pomembni deli:

Zastaranje in prekluzija v zasebnem pravu avtorice Nine Zupan, ki sistematično analizira slovensko ureditev zastaranja in prekluzije kot časovnih omejitev uveljavljanja pravic. Avtorica skozi zgodovinski, primerjalni in sistemski pristop osvetli pomanjkljivosti trenutne zakonodaje ter predlaga izboljšave, še posebej na področju prekluzije.

Komentar Zakona o detektivski dejavnosti (ZDD-2), ki celovito pojasnjuje določbe nove zakonodaje, ki so pogosto nejasne in povzročajo praktične težave. Namenjena je tako detektivom kot pravnikom in nadzornim organom, saj povezuje teorijo in prakso, krepi pravno varnost ter ozavešča o zakonitosti in etičnih standardih detektivskega poklica.

Iz mednarodne literature izpostavljam dva pomembna komentarja:

Digital Services Act: Article-by-Article Commentary, ki postavlja enotna pravila za spletne platforme z namenom zagotavljanja varnejšega, preglednejšega in pravičnejšega digitalnega okolja v Evropski uniji. Poseben poudarek je na zaščiti potrošnikov, obvladovanju nezakonitih vsebin in jasnih odgovornostih spletnih posrednikov, vključno z velikimi platformami in iskalniki.

Data Governance Act: Article-by-Article Commentary, ki podpira povečanje zaupanja v izmenjavo podatkov, krepi mehanizme za boljšo razpoložljivost podatkov in odpravlja tehnične ovire za njihovo ponovno uporabo.

Pripravili smo posebno polico poletnega branja z zanimivimi naslovi, med katerimi najdete: Okupatorjeva hči, avtobiografsko delo novinarki in publicistke Katarine Keček, kriminalni roman Otroci zla beograjskega sodnika Miodraga Majića, The Crimes of the Gestapo: From the Closed Files of MI14 avtorja Andrewja Cooka itd.

Maja Vavtar, Centralna pravosodna knjižnica

[Knjižne novosti maj 2025](#)

[Knjižne novosti junij 2025](#)

KOLOFON

Sodnikov informator 3/2025

Vrhovno sodišče Republike Slovenije, Ljubljana, julij 2025

Uredniški odbor: dr. Miodrag Đorđević (glavni urednik), dr. Damjan Orož (namestnik
glavnega urednika), mag. Blaž Možina (namestnik glavnega urednika),
mag. Nina Betetto, mag. Marijan Debelak, Peter Golob in dr. Primož Gorkič

Avtorji besedil: dr. Ines Budinoska, mag. Blaž Možina in Maja Vavtar

Oblikovanje in prelom: mag. Blaž Možina, Jasmina Bajec in Iztok Stržinar

Naslovnica: Jasmina Bajec in Iztok Stržinar

Administrativna dela opravila: Jasmina Bajec

Prvi natis

Spletna in brezplačna izdaja